

2024/1083

17.4.2024

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/1083

ze dne 11. dubna 2024,

**kterým se stanoví společný rámec pro mediální služby na vnitřním trhu a mění směrnice 2010/13/EU
(Evropský akt o svobodě médií)**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nezávislé mediální služby plní na vnitřním trhu jedinečnou úlohu. Představují rychle se měnící a hospodářsky významné odvětví a současně poskytují občanům i podnikům přístup k názorové pluralitě a spolehlivým zdrojům informací, čímž plní funkci obecně prospěšného „strážce veřejných zájmů“ a představují nepostradatelný faktor v procesu utváření veřejného mínění. Mediální služby jsou stále více dostupné online a přeshraničně, přičemž však v jednotlivých členských státech nepodléhají stejným pravidlům a stejné úrovni ochrany. Přestože některé záležitosti týkající se odvětví audiovizuálních médií byly na úrovni Unie harmonizovány prostřednictvím směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ⁽⁴⁾, jsou oblast působnosti a záležitosti, na které se uvedená směrnice vztahuje, omezené. Kromě toho se uvedená směrnice nevztahuje na odvětví rozhlasu nebo tisku, a to navzdory jejich rostoucímu přeshraničnímu významu na vnitřním trhu.
- (2) Vzhledem k jedinečné úloze mediálních služeb představuje ochrana svobody a plurality médií jako dvou z hlavních pilířů demokracie a právního státu jeden ze základních prvků dobře fungujícího vnitřního trhu mediálních služeb. Tento trh zahrnující audiovizuální mediální služby, rozhlas a tisk se od začátku 21. století výrazně změnil a je stále více digitální a mezinárodní. Nabízí mnoho hospodářských příležitostí, zároveň však čelí řadě výzev. Unie by měla mediálnímu odvětví pomáhat, aby dokázalo v rámci vnitřního trhu těchto příležitostí využívat a zároveň chránit hodnoty, jako je ochrana základních práv, které jsou Unii a jejím členským státům společné.
- (3) V digitálním mediálním prostoru se přístup k mediálnímu obsahu a mediálním službám, které jsou občanům a podnikům okamžitě dostupné na jejich osobních zařízeních, a jejich spotřeba stále častěji uskutečňují v přeshraničním kontextu. Platí to pro audiovizuální mediální služby, rozhlas i tisk, které jsou snadno přístupné na internetu (např. prostřednictvím online zpravodajských portálů nebo podcastů). Vzhledem k dostupnosti obsahu v řadě jazyků a snadnému přístupu prostřednictvím inteligentních zařízení, jako jsou chytré telefony nebo tablety, se zvyšuje přeshraniční význam mediálních služeb, zjištěný již v rozsudku Soudního dvora Evropské unie ⁽⁵⁾ (dále jen „Soudní dvůr“). Tento význam je umocňován rostoucím využíváním a přijímáním nástrojů pro automatický překlad nebo titulování, čímž se odbourávají jazykové bariéry na vnitřním trhu, a sbližováním různých druhů médií, které v téže nabídce kombinují audiovizuální a neaudiovizuální obsah.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 100, 16.3.2023, s. 111.

⁽²⁾ Úř. věst. C 188, 30.5.2023, s. 79.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. března 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 26. března 2024.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. prosince 2006, Německo v. Parlament a Rada, C-380/03, ECLI:EU:C:2006:772, body 53 a 54.

- (4) Vnitřní trh mediálních služeb však není dostatečně integrovaný a trpí řadou selhání, jež se v důsledku digitalizace prohlubují. Zprv, globální online platformy fungují jako brány k mediálnímu obsahu a jejich podnikatelské modely mají tendenci vylučovat zprostředkovatele přístup k mediálním službám a posilovat polarizující obsah a dezinformace. Tyto platformy jsou také zásadními poskytovateli online reklamy, což odklání finanční prostředky z mediálního odvětví a má vliv na jeho finanční udržitelnost a následně i na rozmanitost nabízeného obsahu. Mediální služby jsou náročné na znalosti a kapitál, a proto vyžadují určitý rozsah, aby si zachovaly konkurenceschopnost, splňovaly potřeby publika a dařilo se jim na vnitřním trhu. Proto je obzvláště důležitá možnost nabízet služby přes hranice a získávat investice, a to i od jiných členských států nebo v nich. Z druhé, volnému pohybu na vnitřním trhu brání řada vnitrostátních omezení. Přeshraniční působení a expanzi subjektům na mediálním trhu ztěžují zejména rozdílná vnitrostátní pravidla a přístupy týkající se plurality a redakční nezávislosti médií, nedostatečná spolupráce mezi vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty a neprůhledné a nespravedlivé rozdělování veřejných a soukromých hospodářských zdrojů, což rovněž vytváří nerovné podmínky v celé Unii. Zatřetí, dobré fungování vnitřního trhu mediálních služeb je narušováno poskytovateli, včetně poskytovatelů ovládaných určitými třetími zeměmi, kteří se systematicky zapojují do dezinformací nebo manipulace s informacemi a vměšování, a využívají svobody vnitřního trhu za účelem zneužití, čímž brání řádnému fungování dynamiky trhu.
- (5) Roztříštěnost pravidel a přístupů, jež charakterizuje mediální trh v Unii, má v různé míře negativní dopad na to, jaké mají poskytovatelé mediálních služeb podmínky pro výkon hospodářských činností na vnitřním trhu v různých odvětvích, včetně odvětví audiovizuálních služeb, rozhlasu a tisku, a oslabuje jejich schopnost účinně působit přeshraničně nebo podnikat v jiných členských státech. Vnitrostátní opatření a postupy by mohly usnadňovat pluralitu médií v daném členském státě, avšak rozdíly a nedostatečná koordinace mezi vnitrostátními opatřeními a postupy členských států by mohly vést k právní nejistotě a dodatečným nákladům pro mediální podniky, které chtějí vstoupit na nové trhy, a mohly by jim tedy bránit jim ve využívání rozsahu vnitřního trhu mediálních služeb. Kromě toho diskriminační nebo protekcionistická vnitrostátní opatření ovlivňující působení mediálních podniků odrážejí od přeshraničních investic v mediálním odvětví a v některých případech by mohly nutit mediální podniky, které již na určitém trhu působí, aby jej opustily. Tyto překážky mají dopad jak na podniky působící v odvětví vysílání, zahrnující jak audiovizuální, tak rozhlasové, tak na odvětví tisku. Ačkoli se roztříštěnost záruk redakční nezávislosti týká všech mediálních odvětví, má dopad zejména na odvětví tisku, protože vnitrostátní regulační nebo samoregulační přístupy se ve vztahu k tisku liší více.
- (6) Vnitřní trh mediálních služeb by mohl být rovněž ovlivněn nedostatečnými nástroji pro regulační spolupráci mezi vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty. Tato spolupráce je klíčová pro zajištění toho, aby subjekty na mediálním trhu (působící často v různých mediálních odvětvích), které se systematicky dopouštějí dezinformací nebo manipulace s informacemi a vměšování, neměly prospěch z rozsahu vnitřního trhu mediálních služeb. Navíc, i když se pokřivené přidělování hospodářských zdrojů, zejména ve formě reklamy zadávané státem, používá ke skrytému subvencování médií ve všech mediálních odvětvích, má obvykle obzvláště negativní dopad na tisk, který je oslaben klesajícími příjmy z reklamy. Výzvy vyplývající z digitální transformace rovněž snižují schopnost podniků ve všech mediálních odvětvích, a zejména v menších odvětvích rozhlasu a tisku, konkurovat za rovných podmínek online platformám, které hrají klíčovou úlohu při online šíření obsahu.
- (7) Některé členské státy přijaly v reakci na výzvy týkající se plurality médií a svobody médií v online prostředí regulační opatření a je pravděpodobné, že tak učiní i další členské státy. Tím vzniká riziko dalšího prohloubení rozdílů ve vnitrostátních přístupech a omezení volného pohybu na vnitřním trhu. Je proto nezbytné harmonizovat některé aspekty vnitrostátních pravidel týkajících se plurality médií a redakční nezávislosti, a zaručit tak vysoké standardy v této oblasti.
- (8) Příjemci mediálních služeb v Unii, totiž fyzické osoby, které jsou státními příslušníky členských států nebo požívají práv, která jim přiznává právo Unie, a právnické osoby usazené v Unii, by měli mít možnost využívat pluralitní mediální obsah vytvořený v souladu s redakční svobodou na vnitřním trhu. To je klíčové pro podporu veřejného diskurzu a občanské angažovanosti, neboť široká škála spolehlivých zdrojů informací a kvalitní žurnalistiky umožňuje občanům činit informovaná rozhodnutí, a to i o stavu svých demokracií. Má to rovněž zásadní význam pro kulturní a jazykovou rozmanitost v Unii vzhledem k úloze mediálních služeb jako nositelů kulturního projevu. Členské státy by měly respektovat právo na pluralitu mediálního obsahu a přispívat k příznivému mediálnímu prostředí tím, že zajistí zavedení příslušných rámcových podmínek. Tento přístup odráží právo přijímat a rozšiřovat

informace a požadavek na respektování svobody a plurality sdělovacích prostředků podle článku 11 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) ve spojení s článkem 22 Listiny, který vyžaduje, aby Unie respektovala kulturní, náboženskou a jazykovou rozmanitost. Kromě toho by při podpoře přeshraničního toku mediálních služeb měla být na vnitřním trhu zajištěna minimální úroveň ochrany příjemců služeb. V závěrečné zprávě konference o budoucnosti Evropy občané vyzvali Unii, aby dále podporovala nezávislost a pluralitu médií, zejména zavedením právních předpisů, které by se zabývaly hrozbami pro nezávislost médií prostřednictvím minimálních norem platných v celé Unii. Je proto nezbytné harmonizovat některé aspekty vnitrostátních pravidel týkajících se mediálních služeb, a to i s ohledem na článek 167 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), v němž se zdůrazňuje význam respektování národní a regionální různorodosti členských států. Členské státy by však měly mít možnost přijmout podrobnější nebo přísnější pravidla v konkrétních oblastech za předpokladu, že tato pravidla zajistí vyšší úroveň ochrany plurality médií nebo redakční nezávislosti v souladu s tímto nařízením a s právem Unie a že členské státy neomezí volný pohyb mediálních služeb z jiných členských států, které dodržují pravidla stanovená v těchto oblastech. Členské státy by rovněž měly mít i nadále možnost zachovat nebo přijmout opatření k zachování plurality médií nebo redakční nezávislosti na vnitrostátní úrovni, pokud jde o aspekty, na něž se toto nařízení nevztahuje, jsou-li tato opatření v souladu s právem Unie, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065⁽⁹⁾. Je rovněž vhodné připomenout, že toto nařízení respektuje odpovědnost členských států podle čl. 4 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“), zejména jejich pravomoci chránit základní funkce státu.

- (9) Pro účely tohoto nařízení by se definice mediální služby měla vázat na služby, jak jsou vymezeny ve Smlouvě o fungování EU, a měla by tedy zahrnovat jakoukoli formu hospodářské činnosti. Definice mediální služby by měla zahrnovat zejména televizní nebo rozhlasové vysílání, audiovizuální mediální služby na vyžádání, zvukové podcasty nebo tiskové publikace. Tato definice by neměla zahrnovat obsah vytvořený uživatelem, který je nahrán na online platformu, pokud nepředstavuje profesionální činnost, která je obvykle poskytována za protihodnotu, ať už finanční či jiné povahy. Definice by rovněž neměla zahrnovat čistě soukromou korespondenci, jako jsou e-maily, a také všechny služby, jejichž hlavním účelem není poskytování pořadů nebo tiskových publikací, takže obsah je pouze vedlejší součástí takové služby, a nikoli jejím hlavním účelem, jako jsou reklamní sdělení nebo informace týkající se výrobku nebo služby poskytované na internetových stránkách, které nenabízejí mediální služby. Definice by neměla zahrnovat podnikovou komunikaci a šíření informačních nebo propagačních materiálů pro veřejné nebo soukromé subjekty. Navíc vzhledem k tomu, že působení poskytovatelů mediálních služeb na vnitřním trhu může mít různé podoby, měla by definice poskytovatele mediálních služeb zahrnovat široké spektrum profesionálních mediálních aktérů spadajících do oblasti působnosti definice mediální služby, a to včetně osob samostatně výdělečně činných.
- (10) Poskytovatelé veřejnoprávních mediálních služeb by měli být chápáni jako poskytovatelé mediálních služeb, kteří jsou současně pověřeni plněním veřejné služby a dostávají veřejné finanční prostředky na její plnění. Toto vymezení by nemělo zahrnovat soukromé mediální podniky, které jako omezenou součást svých činností plní na některé zvláštní úkoly obecného zájmu za úplatu.
- (11) Na digitálním mediálním trhu mohou pod definici poskytovatele mediálních služeb spadat poskytovatelé platform pro sdílení videonahrávek nebo poskytovatelé velmi velkých online platform. Obecně platí, že tito poskytovatelé plní klíčovou úlohu v uspořádání obsahu, včetně využití automatizovaných prostředků nebo algoritmů, nenesou však redakční odpovědnost za obsah, ke kterému poskytují přístup. Ve stále více se sbližujícím mediálním prostředí však někteří poskytovatelé platform pro sdílení videonahrávek nebo poskytovatelé velmi velkých online platform začali vykonávat redakční kontrolu nad některou částí nebo částmi svých služeb. Pokud tedy tito poskytovatelé vykonávají redakční kontrolu nad částí nebo částmi svých služeb, mohli by se považovat jak za poskytovatele platformy pro sdílení videonahrávek nebo poskytovatele velmi velké online platformy, tak i za poskytovatele mediálních služeb.
- (12) Definice měření sledovanosti by měla zahrnovat systémy měření vyvinuté na základě odvětvových norem přijatých v rámci samoregulačních orgánů, jako jsou např. společné odvětvové výbory, i systémy měření vyvinuté mimo tyto samoregulační přístupy. Systémy měření vyvinuté mimo samoregulační přístupy využívají některé online subjekty, včetně online platform, které měří svou sledovanost samy nebo své systémy pro proprietární měření sledovanosti dodávají na trh, aniž by se řídily obecně uznávanými odvětvovými normami nebo osvědčenými postupy. Vzhledem k významnému dopadu, který mají tyto systémy měření sledovanosti na reklamní a mediální trhy, by se na ně mělo

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách) (Úř. věst. L 277, 27.10.2022, s. 1).

vztahovat toto nařízení. Online platformy mohou konkurovat poskytovatelům mediálních služeb, jejichž obsah šíří, zejména díky schopnosti poskytovat přístup k mediálnímu obsahu a schopnosti zacílit reklamu na své uživatele. Definice „měření sledovanosti“ by proto měla být chápána tak, že zahrnuje i systémy měření, které umožňují shromažďovat, interpretovat nebo jinak zpracovávat informace o používání mediálního obsahu a obsahu vytvářeného uživateli na online platformách, které jsou primárně využívány k přístupu k tomuto obsahu. Tím by se zajistilo, že i poskytovatelé systémů měření sledovanosti, kteří jsou zprostředkovateli zapojení do šíření obsahu, budou transparentní, pokud jde o jejich činnosti v oblasti měření sledovanosti, což by posílilo schopnost poskytovatelů mediálních služeb a zadavatelů reklamy činit informovaná rozhodnutí.

- (13) Reklamu zadávanou státem, jak je vymezena tímto nařízením, je třeba chápat široce v tom smyslu, že zahrnuje činnosti za účelem propagace či sebepropagace, veřejná oznámení nebo informační kampaně prováděné širokou škálou orgánů nebo subjektů veřejné správy, pro ně nebo jejich jménem, včetně národních vlád nebo orgánů na nižší než celostátní úrovni, regulačních orgánů nebo subjektů, i subjektů kontrolovaných národními vládami nebo orgány na nižší než celostátní úrovni. Tato kontrola může vyplývat z práv, smluv nebo jakýchkoli jiných prostředků, které umožňují vykonávat nad subjektem rozhodující vliv. Významnými faktory jsou zejména vlastnictví kapitálu, právo užívat celý majetek určitého subjektu nebo jeho část nebo oprávnění či smlouvy, které poskytují rozhodující vliv na složení, hlasování nebo rozhodování orgánů subjektu, jak se stanoví v čl. 3 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽⁷⁾. Definice reklamy zadávané státem by však neměla zahrnovat úřední oznámení, která jsou odůvodněna naléhavými důvody veřejného zájmu, jako jsou sdělení veřejných orgánů při mimořádných událostech, která jsou nezbytná například v případech přírodních nebo zdravotních katastrof, havárií nebo jiných nenadálých událostí, které mohou způsobit újmu jednotlivcům. Pokud mimořádná situace skončila, oznámení týkající se této mimořádné události, která jsou umístěna, propagována, zveřejněna nebo šířena za úplatu nebo jinou protihodnotu, by měla být pro považována za reklamu zadávanou státem.
- (14) S cílem zajistit, aby společnost měla prospěch z výhod vnitřního trhu mediálních služeb, je nezbytné zaručit nejen základní svobody podle Smluv, ale rovněž právní jistotu, která je pro využívání výhod integrovaného a rozvinutého trhu nezbytná. Na dobře fungujícím vnitřním trhu by příjemci mediálních služeb měli mít možnost přístupu ke kvalitním mediálním službám, které byly vytvořeny novináři nezávislým způsobem a v souladu s etickými a novinářskými standardy, a tudíž poskytují důvěryhodné informace. To je obzvláště důležité pro zpravodajský a publicistický obsah, který zahrnuje širokou kategorii obsahu politického, společenského nebo kulturního zájmu na místní, vnitrostátní nebo mezinárodní úrovni. Zpravodajský a publicistický obsah má potenciál hrát významnou úlohu při utváření veřejného mínění a má přímý dopad na demokratickou angažovanost a blahobyt společnosti. V této souvislosti je třeba zpravodajský a publicistický obsah chápat tak, že zahrnuje jakýkoli druh zpravodajského a publicistického obsahu bez ohledu na jeho formu. Zpravodajský a publicistický obsah může oslovit publikum v různých formátech, jako jsou dokumenty, magazíny nebo talk-show, a může být šířen různými způsoby, a to i prostřednictvím jeho nahrávání na online platformách. Kvalitní mediální služby jsou také prevencí proti dezinformacím a zahraniční manipulaci s informacemi a vměšování. Přístup k těmto službám by měl být rovněž zajištěn předcházením pokusům o umlčování novinářů, ať už se jedná o výhrůžky a obtěžování nebo o cenzurování a rušení nesouhlasných názorů, což jsou praktiky, které by mohly snížit kvalitu a pluralitu informací a omezit tak volný tok informací do veřejného prostoru. Z práva na pluralitu mediálního obsahu nevyplývá pro žádného poskytovatele mediálních služeb příslušná povinnost dodržovat normy, které nejsou výslovně stanoveny zákonem.
- (15) Tímto nařízením není dotčena svoboda projevu a informací zaručená jednotlivcům Listinou. Evropský soud pro lidská práva uvádí, že v tak citlivém odvětví, jako jsou audiovizuální sdělovací prostředky, má veřejná moc kromě negativní povinnosti nezasahovat i pozitivní povinnost zavést vhodný legislativní a správní rámec, který zaručí účinný pluralismus médií⁽⁸⁾.
- (16) Volný tok důvěryhodných informací má pro dobře fungující vnitřní trh mediálních služeb zásadní význam. Poskytování mediálních služeb by proto nemělo podléhat žádným omezením, která jsou v rozporu s tímto nařízením nebo jinými právními předpisy Unie, jako např. směrnici 2010/13/EU, kterými se stanoví opatření nezbytná k ochraně uživatelů před nezákonným a škodlivým obsahem. Omezení mohou vyplývat také z opatření uplatňovaných vnitrostátními orgány veřejné správy v souladu s právem Unie.
- (17) Ochrana redakční nezávislosti je předpokladem výkonu činnosti poskytovatelů mediálních služeb a jejich profesní bezúhonnosti v bezpečném mediálním prostředí. Redakční nezávislost je zvláště důležitá pro poskytovatele mediálních služeb, kteří poskytují obsah v podobě zpravodajství a publicistiky, vzhledem k jejich společenské roli

⁽⁷⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1).

⁽⁸⁾ Centro Europa 7 S.R.L. a Di Stefano v. Itálie [GC], č. 38433/09, bod 134, ESLP 2012.

jako veřejného statku. Poskytovatelé mediálních služeb by měli mít možnost svobodně vykonávat svou hospodářskou činnost na vnitřním trhu a rovnocenně soutěžit v prostředí, kde se stále více prosazuje online tok informací přesahující hranice.

- (18) Členské státy zaujímají k ochraně redakční svobody a redakční nezávislosti, která je v Unii stále více ohrožována, odlišné přístupy. Zejména v několika členských státech dochází k rostoucímu zasahování do redakčních rozhodnutí poskytovatelů mediálních služeb. Takové zásahy mohou být přímé nebo nepřímé, prováděné ze strany státu nebo jiných subjektů, včetně orgánů veřejné správy, volených úředních osob, státních činitelů a politiků, například za účelem získání politické výhody. Akcionáři a jiné soukromé subjekty, které mají podíl v poskytovatelích mediálních služeb, mohou v zájmu dosažení ekonomických nebo jiných výhod jednat způsobem, který překračuje nezbytnou rovnováhu mezi jejich vlastní svobodou podnikání a svobodou projevu na jedné straně a redakční svobodou projevu a právy uživatelů na informace na straně druhé. Vzhledem ke společenské úloze médií může takové nepatřičné zasahování negativně ovlivňovat proces utváření veřejného mínění. Nedávné trendy v distribuci a konzumaci médií, zejména v online prostředí, navíc přiměly členské státy k tomu, aby zvážily přijetí právních předpisů zaměřených na regulaci poskytování mediálního obsahu. Přístupy poskytovatelů mediálních služeb k zajištění redakční nezávislosti se rovněž liší. V důsledku těchto zásahů a roztržistosti regulace a přístupů jsou na vnitřním trhu nepříznivě ovlivněny podmínky pro výkon hospodářské činnosti poskytovatelů mediálních služeb a v konečném důsledku i kvalita mediálních služeb poskytovaných občanům a podnikům. Je proto nezbytné, aby byly zavedeny účinné ochranné mechanismy umožňující výkon redakční svobody v celé Unii, které poskytovatelům mediálních služeb umožní nezávisle vytvářet a šířit obsah přes hranice a příjemcům mediálních služeb tento obsah přijímat.
- (19) Novináři a redaktori jsou hlavními aktéry při tvorbě a poskytování důvěryhodného mediálního obsahu, zejména prostřednictvím zpravodajství nebo publicistiky. Zdroje jsou pro novináře „surovinou“, tedy základem pro tvorbu mediálního obsahu, zejména obsahu zpravodajského a publicistického. Je proto zásadní chránit schopnost novinářů shromažďovat, ověřovat a analyzovat informace, zejména informace poskytnuté nebo sdělené důvěrně, a to offline i online, které se týkají novinářských zdrojů nebo které by je umožnily identifikovat. Poskytovatelé mediálních služeb a jejich redakční pracovníci, zejména novináři, včetně novinářů působících v nestandardních formách zaměstnání, jako jsou osoby samostatně výdělečně činné, by měli mít možnost spolehnout se na důkladnou ochranu novinářských zdrojů a důvěrné komunikace, a to i na ochranu před nepatřičným vměšováním a nasazováním sledovacích technologií. Absence této ochrany by mohla bránit volnému toku zdrojů k poskytovatelům mediálních služeb, a tudíž i volnému výkonu hospodářské činnosti ze strany poskytovatelů mediálních služeb, a to i na úkor informování veřejnosti, včetně informování o věcech veřejného zájmu. Těmito překážkami by ve výsledku mohla být ohrožena svoboda novinářů vykonávat hospodářskou činnost a plnit zásadní úlohu „strážce veřejných zájmů“, což by mohlo mít nepříznivý dopad na přístup ke kvalitním mediálním službám.
- (20) Aby se v souladu s Listinou zabránilo obcházení ochrany novinářských zdrojů a důvěrné komunikace a aby bylo zaručeno přiměřené respektování soukromého a rodinného života, obydlí a komunikace, měly by se záruky vztahovat i na osoby, u nichž je pravděpodobné, že z důvodu svého každodenního soukromého nebo profesního vztahu s poskytovateli mediálních služeb nebo jejich redakčními pracovníky pravděpodobně mají informace, které by mohly identifikovat novinářské zdroje nebo důvěrnou komunikaci. To by mělo zahrnovat i osoby stabilně a nepřetržitě žijící v úzkém vztahu ve společné domácnosti, jakož i osoby, které se profesionálně podílejí na přípravě, výrobě nebo šíření pořadů nebo tiskových publikací, na něž je cíleno pouze z důvodu jejich úzkých vazeb na poskytovatele mediálních služeb, novináře nebo jiné redakční pracovníky. Ochrany novinářských zdrojů a důvěrné komunikace by měli požívat i zaměstnanci poskytovatelů mediálních služeb, jako jsou techničtí pracovníci včetně odborníků na kybernetickou bezpečnost, na něž by mohlo být cíleno vzhledem k jejich důležité podpůrné úloze, kterou novinářům při své každodenní práci poskytují a která vyžaduje řešení k zajištění důvěrnosti novinářské práce, a z toho vyplývající pravděpodobnosti, že budou mít přístup k informacím týkajícím se novinářských zdrojů nebo důvěrné komunikace.
- (21) Ochrana novinářských zdrojů a důvěrné komunikace je v souladu s ochranou základního práva zakotveného v článku 11 Listiny a přispívá k ní. Má rovněž zásadní význam pro zajištění úlohy „strážce veřejných zájmů“ poskytovatelů mediálních služeb, a zejména investigativních novinářů, v demokratických společnostech a pro dodržování zásad právního státu. S ohledem na uvedené skutečnosti je pro zajištění odpovídající úrovně ochrany novinářských zdrojů a důvěrné komunikace nezbytné, aby opatření k získání těchto informací povoloval orgán, který může nezávisle a nestranně posoudit, zda je to odůvodněno převažujícím veřejným zájmem, jako je soud, soudce, státní zástupce jednající v rámci justiční pravomoci nebo jiný takový orgán příslušný k povolování těchto opatření v souladu s vnitrostátním právem. Je rovněž nezbytné, aby opatření pro sledování podléhala pravidelnému

přezkumu tímto orgánem s cílem určit, zda jsou nadále splněny podmínky odůvodňující jejich použití. Tento požadavek je splněn i tehdy, pokud je cílem pravidelného přezkumu ověřit, zda jsou splněny podmínky odůvodňující prodloužení platnosti povolení k použití opatření.

- (22) Je třeba rovněž připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou Evropského soudu pro lidská práva právo na účinnou soudní ochranu v zásadě předpokládá, že za účelem účinného výkonu tohoto práva budou včas a bez ohrožení efektivity probíhajících vyšetřování poskytnuty informace o opatřeních pro sledování přijatých bez vědomí dotčené osoby. Za účelem dalšího posílení tohoto práva je důležité, aby se poskytovatelé mediálních služeb, novináři i osoby, které jsou s nimi v každodenním nebo profesním vztahu, mohli při výkonu tohoto práva spolehnout na odpovídající pomoc. Tato pomoc může být právní, finanční nebo jiné povahy, jako je například poskytnutí informací o dostupných soudních opravných prostředcích. Tuto pomoc by mohl účinně poskytovat například nezávislý orgán nebo subjekt, nebo pokud takový orgán nebo subjekt neexistuje, samoregulační orgán nebo mechanismus. Účelem tohoto nařízení není harmonizovat pojmy „zadržovat“, „kontrolovat“, „prohlídky a zabavování“ nebo „sledování“.
- (23) Ochrana novinářských zdrojů a důvěrné komunikace je v současné době v členských státech upravena nejednotně. Některé členské státy poskytují absolutní ochranu před nátlakem na novináře, aby v trestním a správním řízení zpřístupňovali informace, o svém zdroji, včetně komunikace, která je vedena pod závazkem zachování důvěrnosti. Jiné členské státy poskytují specifickou ochranu omezující se na soudní řízení vedená na základě obvinění z určitých trestních činů, zatímco další poskytují ochranu jako obecný princip. To vede k roztržštěnosti vnitřního trhu mediálních služeb a nerovným normám ochrany novinářských zdrojů a důvěrné komunikace v rámci Unie. Za tímto účelem se tímto nařízením zavádí společné minimální normy ochrany novinářských zdrojů a důvěrné komunikace, pokud jde o donucovací opatření používaná členskými státy k získání daných informací. Za účelem zajištění účinné ochrany novinářských zdrojů a důvěrné komunikace by členské státy neměly uplatňovat tato opatření, včetně nasazení intruzivního sledovacího softwaru, ve vztahu k poskytovatelům mediálních služeb, jejich redakčním pracovníkům nebo jakýmkoliv osobám, které z důvodu svého každodenního nebo profesního vztahu s poskytovatelem mediálních služeb nebo jeho redakčními pracovníky mohou mít informace týkající se novinářských zdrojů nebo důvěrné komunikace nebo informace umožňující identifikaci těchto zdrojů nebo této komunikace.
- (24) Pracovníci médií, zejména novináři a další mediální pracovníci zapojení do redakčních činností, stále častěji pracují na přeshraničních projektech a poskytují své služby přeshraničním příjemcům, a tím i poskytovatelům mediálních služeb. V důsledku toho mohou poskytovatelé mediálních služeb čelit překážkám, právní nejistotě a nerovným podmínkám hospodářské soutěže. Proto je třeba ochranu novinářských zdrojů a důvěrné komunikace harmonizovat a dále posílit na úrovni Unie. Tím by neměla být dotčena další nebo absolutní ochrana na vnitrostátní úrovni.
- (25) Intruzivní sledovací software, včetně zejména zařízení obecně známého jako tzv. „špionážní software“, představuje obzvláště invazivní formu sledování pracovníků médií a jejich zdrojů. Tento software může být zaveden k tajnému nahrávání hovorů nebo jinému použití mikrofonu zařízení koncového uživatele, natáčení nebo fotografování fyzických osob, počítačů nebo jejich okolí, kopírování zpráv, přístupu k šifrovaným údajům o obsahu, sledování činnosti při prohlížení webových stránek, sledování zeměpisné polohy nebo shromažďování jiných údajů ze snímačů nebo sledování činností na více zařízeních koncového uživatele. Tento software má odrazující účinky na svobodný výkon hospodářských činností v mediálním odvětví. Ohrožuje zejména vztah novinářů s jejich zdroji založený na důvěře, který je základem novinářské profese. Tento software má vzhledem ke své digitální a rušivé povaze a přeshraničnímu používání zařízení obzvláště škodlivý dopad na výkon hospodářských činností poskytovatelů mediálních služeb na vnitřním trhu. Je proto nezbytné zajistit, aby se poskytovatelé mediálních služeb včetně novinářů, kteří působí na vnitřním trhu mediálních služeb, spoléhali na silnou harmonizovanou ochranu ve vztahu k nasazování intruzivního sledovacího softwaru v Unii, a to i tehdy, kdy orgány členských států využívají k jeho nasazování soukromé subjekty.
- (26) Intruzivní sledovací software by měl být nasazován pouze tehdy, pokud je to odůvodněno převažujícím veřejným zájmem, je to stanoveno v unijním nebo vnitrostátním právu, je to v souladu s čl. 52 odst. 1 Listiny, jak jej vykládá Soudní dvůr, a s jiným právem Unie, je povoleno předem (ex ante) nebo ve výjimečných a naléhavých případech následně potvrzeno justičním orgánem nebo nezávislým a nestranným rozhodovacím orgánem, dochází k němu při vyšetřování trestných činů uvedených v čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV⁽⁹⁾, za něž lze

⁽⁹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).

v dotčeném členském státě uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s odnětím osobní svobody, s horní hranicí trvání nejméně tři let, nebo při vyšetřování jiných závažných trestných činů, za něž lze v dotčeném členském státě uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s odnětím osobní svobody, s horní hranicí trvání nejméně pět let, jak je stanoveno ve vnitrostátním právu tohoto členského státu, a pokud by pro získání požadovaných informací nebylo přiměřené a dostatečné žádné jiné méně omezující opatření. Podle zásady proporcionality mohou být práva a svobody jednotlivce omezeny pouze tehdy, pokud je to nezbytné a skutečně to odpovídá cílům obecného zájmu, které uznává Unie. Proto je konkrétně u nasazení intruzivního sledovacího softwaru třeba ověřit, zda dotčený trestný čin dosahuje hranice závažnosti stanovené tímto nařízením, zda je s ohledem na individuální posouzení všech relevantních okolností daného případu pro vyšetřování a stíhání tohoto trestného činu odůvodněný zvláště rušivý zásah do základních práv a ekonomických svobod spočívající v nasazení intruzivního sledovacího softwaru, zda existují dostatečné důkazy o spáchání tohoto trestného činu a zda je nasazení intruzivního sledovacího softwaru relevantní pro účely prokázání skutečností souvisejících s vyšetřováním a stíháním tohoto trestného činu.

- (27) Poskytovatelé veřejnoprávních mediálních služeb plní na vnitřním trhu mediálních služeb zvláštní úlohu tím, že v rámci svého poslání, jak je vymezeno na vnitrostátní úrovni v souladu s protokolem č. 29 o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech, jenž je přílohou Smlouvy o EU a Smlouvy o fungování EU, zajišťují občanům a podnikům přístup k různorodé obsahové nabídce, včetně kvalitních informací a nestranného a vyváženého zpravodajství. Hrají důležitou úlohu při prosazování základního práva na svobodu projevu a informací, umožňují lidem vyhledávat a přijímat různorodé informace a podporují hodnoty demokracie, kulturní rozmanitosti a sociální soudržnosti. Představují fórum pro veřejnou diskusi a prostředek k podpoře širší demokratické účasti občanů. Nezávislost poskytovatelů veřejnoprávních mediálních služeb je klíčová zejména v období voleb, aby občané měli zajištěn přístup k nestranným a kvalitním informacím. Poskytovatelé veřejnoprávních mediálních služeb však mohou být vystaveni riziku zásahů zejména vzhledem ke své institucionální blízkosti ke státu a veřejnému financování, které dostávají. Toto riziko se zvyšuje nerovnoměrnými ochrannými mechanismy týkajícími se vyváženého zpravodajství a nezávislé správy poskytovatelů veřejnoprávních mediálních služeb v rámci Unie. Sdělení Komise ze dne 13. července 2022 nazvané „Zpráva o právním státu 2022“ i nástroj pro monitorování plurality sdělovacích prostředků z roku 2022, který vypracovalo Centrum pro pluralitu a svobodu sdělovacích prostředků, potvrzují roztržičnost těchto záruk a poukazují na rizika vyplývající z nedostatečného financování. Jak ukázala Evropská audiovizuální observatoř ve své zprávě z roku 2022 nazvané „Správa a nezávislost veřejnoprávních sdělovacích prostředků“, záruky nezávislého fungování poskytovatelů veřejnoprávních mediálních služeb se v rámci Unie liší, a to rozsahem a mírou podrobnosti vnitrostátních úprav.
- (28) Právní rámce pro zajištění vyváženého zpravodajství poskytovatelů veřejnoprávních mediálních služeb se v rámci Unie liší. Kromě toho se v rámci Unie liší pravidla, pokud jde o jmenování a odvolávání vedoucích pracovníků poskytovatelů veřejnoprávních mediálních služeb. Většina vnitrostátních právních řádů například uvádí několik důvodů pro odvolání, zatímco jiné nestanoví žádná zvláštní pravidla. Pokud pravidla existují, jsou v některých případech nedostatečná nebo nejsou v praxi účinná. Existují rovněž případy legislativních reforem v členských státech, které zvyšují vládní kontrolu veřejnoprávních médií, a to i pokud jde o jmenování nejvyšších řídicích pracovníků nebo členů nejvyššího řídicího orgánu veřejnoprávních médií. Rovněž se v jednotlivých členských státech liší přístupy k zajištění přiměřenosti a předvídatelnosti financování poskytovatelů veřejnoprávních mediálních služeb. Pokud záruky neexistují nebo jsou nedostatečné, existují rizika politického vměšování do redakční linie nebo správy veřejnoprávních médií. Neexistující nebo nedostatečné záruky nezávislosti veřejnoprávních médií by mohly rovněž vést k nedostatečné stabilitě financování, což vystavuje poskytovatele veřejnoprávních mediálních služeb riziku politické kontroly nebo další politické kontroly. To by mohlo vést k případům částečného nebo neobjektivního mediálního pokrytí ze strany poskytovatelů veřejnoprávních mediálních služeb, případům vměšování ze strany vlády do jmenování nebo odvolání jejich vedení, ke svévolným zásahům do složení tohoto vedení nebo k nestabilnímu financování poskytovatelů veřejnoprávních mediálních služeb. To vše negativně ovlivňuje přístup k nezávislým a nestranným mediálním službám, a tím ovlivňuje právo na svobodu projevu zakotvené v článku 11 Listiny, a mohlo by vést k narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu mediálních služeb, včetně trhu, na němž působí poskytovatelé mediálních služeb usazení v jiných členských státech.
- (29) Ve vnitrostátním mediálním prostředí, jež se vyznačuje koexistencí veřejných a soukromých poskytovatelů mediálních služeb, přispívají poskytovatelé veřejnoprávních mediálních služeb k podpoře plurality médií a podporují hospodářskou soutěž v mediálním odvětví tím, že vytvářejí širokou škálu obsahu zaměřeného na různé zájmy, perspektivy a demografické skupiny, a nabízejí alternativní pohledy a programové možnosti, čímž poskytují bohatou a jedinečnou nabídku. Poskytovatelé veřejnoprávních mediálních služeb soutěží se soukromými mediálními podniky

a online platformami, včetně těch, které jsou usazeny v jiných členských státech, o publikum a případně o zdroje z reklamy. To se týká provozovatelů komerčního vysílání v audiovizuálním i rozhlasovém odvětví a vydavatelů a platí to zejména v současném digitálním mediálním prostředí, v němž se všechna média rozšiřují do online sféry a stále více poskytují své služby přes hranice. Pokud tento duální a konkurenční mediální trh, který je charakteristický pro velkou část Unie, funguje dobře, zajišťuje rozmanité a kvalitativní poskytování mediálních služeb ve všech odvětvích. Pokud však veřejné financování neslouží k plnění úkolů ve prospěch všech diváků, nýbrž k vyjádření stranických názorů z důvodu politického vměšování do správy nebo redakční linie, může ovlivnit obchodní podmínky a hospodářskou soutěž v Unii v míře, která je v rozporu se společným zájmem. Soud prvního stupně potvrdil, že „státní financování veřejnoprávního vysílání může být prohlášeno za slučitelné s ustanoveními Smlouvy o fungování EU o státních podporách jen tehdy, pokud se dodrží kvalitativní požadavky vyjádřené v pověření k veřejné službě“⁽¹⁰⁾.

- (30) Ačkoli rizika obvykle označovaná jako „ovládnutí médií“ se týkají celého trhu mediálních služeb, poskytovatelé veřejnoprávních mediálních služeb vzhledem ke své blízkosti ke státu těmto rizikům vystaveni obzvlášť. Rozdílné nebo nedostatečné záruky pro nezávislé fungování poskytovatelů veřejnoprávních mediálních služeb mohou poskytovatelům mediálních služeb z jiných členských států bránit v tom, aby na daném mediálním trhu působili nebo na něj vstoupili, nebo je od toho odrazovat. Zatímco nezávislé mediální podniky investují své zdroje do vysoce kvalitního zpravodajství v souladu s novinářskými standardy, někteří „ovládnutí“ poskytovatelé veřejnoprávních mediálních služeb, kteří tyto standardy nedodržují, mohou při subvencování státem poskytovat nevyvážené zpravodajství. Konkurenční výhoda, kterou mohou nezávislá média získat prostřednictvím nezávislého zpravodajství, by mohla být oslabena, neboť ovládnutá veřejnoprávní média by si mohla své postavení na trhu držet neoprávněně. Zpolitizované mediální trhy mohou ovlivnit trhy s reklamou jako celek, neboť podniky musí kromě přípravy účinných reklamních kampaní zohledňovat i politiku. Pokud veřejnoprávní média, která jsou obvykle považována za důvěryhodné zdroje informací, poskytují jako ovládnutá média neobjektivní zpravodajství o politické či hospodářské situaci nebo o konkrétních hospodářských subjektech, může to rovněž omezit schopnost podniků řádně se informovat o hospodářské situaci na daném trhu, a přijímat tak informovaná obchodní rozhodnutí. Takové ovládnutí proto může mít nepříznivý dopad na fungování vnitřního trhu. V důsledku neobjektivního zpravodajství některými „ovládnutými“ veřejnoprávními médii v některých členských státech se občané mohou obrátit na alternativní zdroje informací, zejména na zdroje, které jsou k dispozici na online platformách, což může rovněž podmínky na vnitřním trhu rovněž dále oslabit.
- (31) Je proto nezbytné, aby členské státy na základě mezinárodních norem, které v tomto ohledu vypracovala Rada Evropy, zavedly účinné právní záruky nezávislého fungování poskytovatelů veřejnoprávních mediálních služeb v celé Unii nezávisle na vládních, politických, hospodářských nebo soukromých zájmech, aniž je dotčeno vnitrostátní ústavní právo, které je v souladu s Listinou. To by mělo zahrnovat zásady, na jejichž základě členské státy veřejnoprávní média organizují, jako jsou zásady, které existují ve vnitrostátních rámcích správního práva nebo práva obchodních společností, které se vztahují i na soukromé podniky kótované na burze, pokud se jedná o jmenování a odvolávání osob nebo orgánů, které se podílejí na stanovení redakční politiky nebo které v tomto ohledu představují nejvyšší rozhodovací orgán v rámci poskytovatele veřejnoprávních mediálních služeb. Tyto zásady by měly být stanoveny na vnitrostátní úrovni. Aniž je dotčeno uplatňování pravidel Unie pro státní podporu, je rovněž nezbytné zaručit, aby poskytovatelé veřejnoprávních mediálních služeb těžili z transparentních a objektivních pravidel financování, které zaručují přiměřené a stabilní finanční zdroje pro plnění jejich veřejné služby, umožňují předvídatelnost jejich plánování a umožňují jim se v rámci své veřejné služby rozvíjet. O takovém financování by se pokud možno mělo rozhodovat a prostředky by měly být přidělovány na víceletém základě v souladu s plněním veřejné služby poskytovatelů veřejnoprávních mediálních služeb, aby se předešlo riziku nepatřičného ovlivňování při každoročních jednáních o rozpočtu. Tímto nařízením nejsou dotčeny pravomoci členských států zajistit financování poskytovatelů veřejnoprávních mediálních služeb, jak je zakotveno v protokolu č. 29.
- (32) Příjemci mediálních služeb musí s jistotou vědět, kdo média vlastní a kdo za nimi stojí, aby tak mohli rozpoznat případné střety zájmů a porozumět jim. To je předpokladem pro vytváření informovaných názorů a tím i pro aktivní účast na demokracii. Tato transparentnost je také účinným nástrojem k odrazování od narušování redakční nezávislosti a tedy i k omezení rizika takového narušování. Kromě toho přispívá k otevřenému a spravedlivému tržnímu prostředí a zvyšuje odpovědnost médií vůči příjemcům mediálních služeb a v konečném důsledku přispívá ke kvalitě mediálních služeb na vnitřním trhu. Je proto nezbytné zavést společné požadavky na poskytování informací ze strany poskytovatelů mediálních služeb v celé Unii. Tyto požadavky by měly zahrnovat přiměřené

⁽¹⁰⁾ Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 26. června 2008, SIC v. Komise, T-442/03, ECLI:EU:T:2008:228, bod 211.

a cílené požadavky, aby poskytovatelé mediálních služeb zveřejňovali příslušné informace o svém vlastnictví a příjmech z reklamy obdržенých od orgánů nebo subjektů veřejné správy. Tyto informace jsou nezbytné k tomu, aby příjemci mediálních služeb mohli porozumět potenciálním střetům zájmů a mohli je blíže zkoumat, a to i v případech, kdy jsou vlastníci médií politicky exponováni, což je předpokladem pro schopnost příjemců mediálních služeb posoudit spolehlivost informací, které získávají. Toho lze dosáhnout pouze tehdy, mají-li příjemci mediálních služeb k dispozici aktuální informace o vlastnictví médií podané uživatelsky vstřícným způsobem, zejména v době, kdy si mediální obsah prohlíží, poslouchají nebo čtou, aby jej mohli zasadit do správného kontextu a utvořit si o něm správný dojem. Zveřejnění cílených informací o vlastnictví médií by tak přineslo výhody, které by jasně převážily nad jakýmkoli možným dopadem povinnosti zveřejnění na základní práva, včetně práva na soukromý a rodinný život a práva na ochranu osobních údajů. V této souvislosti by neměla být dotčena opatření přijatá členskými státy podle čl. 30 odst. 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ⁽¹¹⁾. Požadované informace by měli příslušní poskytovatelé mediálních služeb zveřejňovat v elektronickém formátu, například na svých internetových stránkách nebo na jiném snadno a přímo přístupném médiu.

- (33) Aby členské státy dále přispěly k vysoké úrovni transparentnosti vlastnictví médií, měly by rovněž pověřit vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty nebo jiné příslušné orgány a subjekty vytvořením databází vlastnictví médií. Tyto databáze by měly fungovat jako jednotné kontaktní místo, které příjemcům mediálních služeb umožní snadno zjistit příslušné informace týkající se daného poskytovatele mediálních služeb. S ohledem na vnitrostátní správní specifika a s cílem snížit administrativní zátěž by členské státy měly mít možnost rozhodovat o tom, který orgán nebo subjekt bude vývojem těchto databází vlastnictví médií pověřen. Mohlo by se jednat například o vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt nebo jiný správní orgán, který by se při plnění tohoto úkolu mohl spolehnout na pomoc jiného subjektu s příslušnými odbornými znalostmi.
- (34) Integrita médií rovněž vyžaduje proaktivní přístup k podpoře redakční nezávislosti mediálních podniků poskytujících zpravodajství a publicistický obsah, využívající zejména vnitřní ochranné mechanismy. Poskytovatelé mediálních služeb by měli přijmout přiměřená opatření, aby zaručili redaktorům svobodu přijímat redakční rozhodnutí v rámci zavedené dlouhodobé redakční linie poskytovatele mediálních služeb. Cíl chránit redakční rozhodnutí, zejména rozhodnutí přijatá šéfredaktorem a redaktory, před nepatřičným zasahováním do rozhodování o konkrétním obsahu přispívá k zajištění rovných podmínek na vnitřním trhu mediálních služeb a kvality těchto služeb. Cílem těchto opatření by mělo být zajistit dodržování norem nezávislosti v průběhu celého redakčního procesu v rámci médií, a to i v zájmu ochrany integrity novinářského obsahu. Tento cíl je rovněž v souladu se základním právem přijímat a rozšiřovat informace podle článku 11 Listiny. S ohledem na tyto skutečnosti by poskytovatelé mediálních služeb měli rovněž zajistit transparentnost skutečných nebo potenciálních střetů zájmů vůči příjemcům jejich mediálních služeb.
- (35) Poskytovatelé mediálních služeb by měli přijmout vnitřní ochranné mechanismy k zaručení nezávislosti redakčních rozhodnutí přizpůsobené jejich velikosti, struktuře a potřebám. Doporučení Komise (EU) 2022/1634 ⁽¹²⁾ obsahuje katalog dobrovolných vnitřních ochranných mechanismů, které mohou být mediálními podniky v tomto ohledu přijaty. Toto nařízení by nemělo být vykládáno tak, že zbavuje vlastníky soukromých poskytovatelů mediálních služeb jejich výsady stanovovat strategické nebo obecné cíle a podporovat růst a finanční životaschopnost svých podniků. V tomto ohledu by toto nařízení mělo uznat, že cíl podpory redakční nezávislosti je třeba sladit s legitimními právy a zájmy soukromých vlastníků médií, jako je právo určit redakční linii poskytovatele mediálních služeb a utvářet složení redakčních týmů.
- (36) Nezávislé vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty mají klíčový význam pro řádné uplatňování práva v oblasti médií v celé Unii. Ačkoli vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty často nemají kompetence související s tiskem, mají nejlepší předpoklady k tomu, aby zajistily správné uplatňování požadavků týkajících se spolupráce v oblasti regulace a obecně dobře fungujícího trhu s mediálními službami, jak předpokládá toto nařízení. Vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty by měly mít k dispozici zdroje nezbytné pro plnění svých úkolů, pokud jde o personál, odborné znalosti a finanční prostředky, včetně prostředků umožňujících jejich účast na činnostech

⁽¹¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽¹²⁾ Doporučení Komise (EU) 2022/1634 ze dne 16. září 2022 o vnitřních zárukách redakční nezávislosti a transparentnosti vlastnictví v odvětví sdělovacích prostředků (Úř. věst. L 245, 22.9.2022, s. 56).

Evropského sboru pro mediální služby (dále jen „sbor“). Měly by jim být poskytnuty technické zdroje, například příslušné digitální nástroje. Členské státy by v případě potřeby měly v nezbytném rozsahu navýšit zdroje přidělené vnitrostátním regulačním orgánům nebo subjektům s přihlédnutím k dodatečným úkolům, které jim jsou uloženy tímto nařízením. Vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty by rovněž měly mít odpovídající pravomoci, zejména požadovat informace a údaje od jakékoli fyzické nebo právnické osoby, na kterou se toto nařízení vztahuje nebo která může pro účely související s její obchodní činností, podnikáním nebo povoláním přiměřeně disponovat potřebnými informacemi a údaji, pokud jde o práva a zájmy těchto osob.

- (37) Za účelem zajištění jednotné uplatňování tohoto nařízení a dalšího práva Unie v oblasti médií je třeba zřídit sbor, jako nezávislý poradní orgán na unijní úrovni sdružující vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty a koordinující jejich činnost. Sbor by při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí měl být zcela nezávislý, a to i na jakémkoli politickém nebo hospodářském vlivu, a neměl by vyžadovat ani přijímat pokyny od žádné vlády či instituce, ať již vnitrostátní, nadnárodní nebo mezinárodní, ani od jakékoliv veřejné či soukromé osoby či subjektu. Zásadní význam pro podporu důsledného provádění směrnice 2010/13/EU má skupina evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA) zřízená uvedenou směrnicí. Sbor by proto měl vycházet ze skupiny ERGA a nahradit ji. To vyžaduje cílenou změnu směrnice 2010/13/EU spočívající ve vypuštění jejího článku 30b, kterým se skupina ERGA zřizuje, a v návaznosti na tuto změnu nahrazení odkazů na skupinu ERGA a její úkoly. Změna směrnice 2010/13/EU tímto nařízením je v tomto případě odůvodněná, neboť se omezuje na ustanovení, které členské státy nemusí provést ve vnitrostátním právu, a je určena orgánům Unie.
- (38) Ve sboru by měli zasedat vysocí představitelé vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů. Vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty by měly jmenovat tyto představitele. V případech, kdy mají členské státy několik příslušných vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů, včetně regionálních, by měl být vhodnými postupy vybrán společný zástupce a hlasovací právo by mělo zůstat omezeno na jednoho zástupce z každého členského státu. Pro účely své činnosti v rámci sboru by vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty měly mít možnost konzultovat a koordinovat svou činnost s příslušnými orgány nebo subjekty a případně se samoregulačními orgány ve svých členských státech. Tím by neměla být dotčena možnost ostatních vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů účastnit se podle potřeby zasedání sboru. Sbor by měl rovněž možnost v jednotlivých případech přizvat na svá zasedání odborníky. Měl by mít rovněž možnost po dohodě s Komisí jmenovat a přizvat na svá zasedání stále pozorovatele, zejména vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty z kandidátských zemí, potenciálních kandidáty nebo delegáty ad hoc z jiných příslušných vnitrostátních orgánů.
- (39) Vzhledem k citlivosti mediálního odvětví a v souladu s praxí rozhodování v rámci skupiny ERGA, jak vyplývá z jejího jednacího řádu, by měl sbor přijímat svá rozhodnutí dvoutřetinovou většinou hlasů. Jednací řád sboru by měl stanovit zejména úlohu, úkoly a postup jmenování předsedy a místopředsedy a opatření pro předcházení a řešení střetů zájmů členů sboru. Na podporu předsedy a místopředsedy by sbor měl mít možnost vytvořit řídicí skupinu. Složení řídicí skupiny by mělo zohledňovat zásadu zeměpisné vyváženosti. Sbor by měl ve svém jednacím řádu pro řídicí skupinu stanovit zvláštní opatření. Předseda a místopředseda skupiny ERGA, kterým poskytují poradenství členové správní rady skupiny ERGA, by měli usnadňovat řádnou, transparentní a účinnou přeměnu skupiny ERGA na sbor, dokud nebudou zvoleni předseda a místopředseda sboru.
- (40) Pokud se sbor zabývá záležitostmi mimo odvětví audiovizuálních médií, měl by se opírat o účinný konzultační mechanismus zahrnující zúčastněné strany z příslušných mediálních odvětví působící na unijní a vnitrostátní úrovni. Tyto zúčastněné strany by mohly zahrnovat tiskové rady, sdružení novinářů, sdružení odborových svazů a hospodářská sdružení. Sbor by měl dát těmto zúčastněným stranám možnost, aby ho upozornily na vývoj a otázky týkající se jejich odvětví. Tento konzultační mechanismus by měl sboru umožnit shromažďovat cílené příspěvky od příslušných zúčastněných stran a získávat relevantní informace na podporu své práce. Při stanovení praktických opatření pro takový konzultační mechanismus ve svém jednacím řádu by sbor měl zohlednit potřebu transparentnosti, rozmanitosti a spravedlivého zeměpisného zastoupení. Aby sbor shromáždil další relevantní informace, měl by mít rovněž možnost konzultovat akademickou obec.
- (41) Aniž jsou dotčeny pravomoci svěřené Komisi Smlouvami, je nezbytné, aby Komise a sbor úzce spolupracovaly a aby sbor mohl Komisi poskytovat poradenství a podporu, pokud jde o záležitosti týkající se mediálních služeb, které spadají do její působnosti. Sbor by měl aktivně podporovat Komisi při plnění jejích úkolů, kterými je zajištění jednotného a účinného uplatňování tohoto nařízení a provádění směrnice 2010/13/EU. Za tímto účelem by měl sbor zejména poskytovat poradenství Komisi a být jí nápomocen v regulačních, technických nebo praktických aspektech týkajících se uplatňování práva Unie, podporovat spolupráci a účinnou výměnu informací, zkušeností a osvědčených postupů a vypracovávat stanoviska v případech stanovených tímto nařízením, případně s přihlédnutím k situaci týkající se svobody a plurality médií na dotčených mediálních trzích. Tato stanoviska by

neměla být právně závazná, ale dotčeným vnitrostátním regulačním orgánům nebo subjektům by měla sloužit jako pokyny a Komise by je mohla zohlednit při plnění svých úkolů spočívajících v zajištění jednotného a účinného uplatňování tohoto nařízení a provádění směrnice 2010/13/EU. Mělo by se mít za to, že pokud vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty vynaložily veškeré úsilí na provedení stanoviska sboru nebo řádně vysvětlily jakoukoli odchylku od tohoto stanoviska, pak učinily vše, co je v jejich silách, aby stanovisko sboru zohlednily.

- (42) Aby mohl sbor účinně a nezávisle plnit své úkoly, měl by mu být nápomocen sekretariát, který se bude věnovat činnostem sboru. Sekretariát by měla zajistit Komise. Sekretariát by měl mít k plnění svých úkolů odpovídající zdroje. Aniž je dotčena institucionální a rozpočtová autonomie Komise, je důležité, aby Komise zohlednila potřeby sdělení sborem, zejména pokud jde o kvalifikaci, odborné znalosti a profil zaměstnanců sekretariátu, aby mohl své úkoly plnit účinně. Sekretariát by měl mít rovněž možnost využívat odborné znalosti a zdroje vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů. Ty by měly být klíčové při podpoře sboru při přípravě jeho výstupů. Sekretariát by proto měl mít odpovídající počet zaměstnanců vyslaných těmito vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty, aby mohl využít jejich dovedností a zkušeností. Sekretariát by se v rámci svého poslání přispívat k nezávislému plnění úkolů sboru měl při poskytování podpory sboru v rámci plnění svých úkolů podle tohoto nařízení řídit pouze pokyny sboru. Sekretariát by měl poskytovat věcnou, správní a organizační podporu sboru a pomáhat mu při plnění jeho úkolů, zejména prováděním příslušných činností v oblasti výzkumu nebo shromažďováním informací.
- (43) Pro řádné fungování vnitřního trhu mediálních služeb je nezbytná spolupráce nezávislých regulačních orgánů nebo subjektů pro oblast médií. Směrnice 2010/13/EU však nestanoví žádný strukturovaný rámec spolupráce pro vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty. Od revize rámce Unie pro audiovizuální mediální služby provedené prostřednictvím směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1808⁽¹³⁾, která rozšířila jeho oblast působnosti na platformy pro sdílení videonahrávek, se stále více projevuje potřeba úzké spolupráce mezi vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty, zejména při řešení přeshraničních případů. Tato potřeba je odůvodněná rovněž vzhledem k novým výzvám v mediálním prostředí Unie, které má toto nařízení za cíl řešit, a to i tím, že světuje vnitrostátním regulačním orgánům nebo subjektům nové úkoly.
- (44) S vědomím těchto výzev a s cílem reagovat na potřebu užší spolupráce v oblasti audiovizuálních mediálních služeb se skupina ERGA v roce 2020 dohodla na memorandu o porozumění, jež stanoví nezávazné mechanismy pro přeshraniční spolupráci s cílem posílit uplatňování pravidel Unie týkajících se audiovizuálních mediálních služeb a služeb platform pro sdílení videonahrávek. V návaznosti na tento dobrovolný rámec a s cílem zajistit účinné prosazování práva Unie týkajícího se médií, s cílem zabránit vzniku dalších překážek na vnitřním trhu mediálních služeb a s cílem zabránit možnému obcházení platných pravidel v oblasti médií nepoctivými poskytovateli mediálních služeb, je nezbytné v rámci stanoveného právního rámce stanovit jasný, právně závazný rámec pro účinnou a účelnou vzájemnou spolupráci vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů. Takový rámec má zásadní význam pro dodržování zásady země původu, která je jádrem směrnice 2010/13/EU, jakož i pro zajištění toho, aby vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty mohly vykonávat dohled nad příslušnými poskytovateli mediálních služeb. Cílem by mělo být zajistit jednotné a účinné uplatňování tohoto nařízení a provádění směrnice 2010/13/EU, například zajištěním hladké výměny informací mezi vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty nebo umožněním rychlého řešení dotazů týkajících se soudní příslušnosti. Pokud si vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty vyměňují informace, mělo by být dodržováno veškeré příslušné unijní a vnitrostátní právo týkající se výměny informací, včetně příslušného práva v oblasti ochrany údajů. Tato spolupráce, a zejména urychlená spolupráce, má klíčový význam pro podporu opatření na ochranu vnitřního trhu před nepoctivými poskytovateli mediálních služeb při současném zajištění dodržování základních práv, zejména svobody projevu. Urychlená spolupráce je nutná zejména pro zabránění tomu, aby mediální služby pozastavené v některých členských státech podle čl. 3 odst. 3 a 5 směrnice 2010/13/EU byly v těchto členských státech nadále poskytovány prostřednictvím družice nebo jinými prostředky, a aby se tak v souladu s právem Unie přispělo k praktické účinnosti (effet utile) příslušných vnitrostátních opatření. Pro účinné fungování mechanismu spolupráce budou důležitá stanoviska sboru.
- (45) Vzhledem k celoevropské povaze platform pro sdílení videonahrávek potřebují vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty zvláštní nástroj na ochranu uživatelů služeb platform pro sdílení videonahrávek před určitým nezákonným a škodlivým obsahem, včetně obchodních sdělení. Aniž je dotčena zásada země původu, je zejména

⁽¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1808 ze dne 14. listopadu 2018, kterou se mění směrnice 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) s ohledem na měnící se situaci na trhu (Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 69).

třeba vytvořit mechanismus, který by umožnil kterémukoli příslušnému vnitrostátnímu regulačnímu orgánu nebo subjektu, aby požádal svůj protějšek o přijetí nezbytných a přiměřených opatření k zajištění vymáhání povinností poskytovatelů platform pro sdílení videonahrávek podle čl. 28b odst. 1, 2 a 3 směrnice 2010/13/EU. To je klíčové pro zajištění účinné ochrany diváků, a zejména nezletilých osob, v celé Unii při přístupu k obsahu na platformách pro sdílení videonahrávek a pro to, aby se mohli spolehnout na odpovídající úroveň transparentnosti, pokud jde o online obchodní sdělení. Mediace vedená sborem a stanoviska sboru mohou přispět k zajištění vzájemně přijatelných a uspokojivých výsledků pro dotčené vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty. V případě, že použití tohoto mechanismu nepovede ke smírnému řešení, může být volné poskytování služeb informační společnosti z jiného členského státu omezeno pouze v případě, že jsou splněny podmínky stanovené v článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES⁽¹⁴⁾ a postup stanovený v uvedeném článku byl dodržen.

- (46) Je nezbytné zajistit soudržnou předpisovou praxi a jednotné a účinné uplatňování tohoto nařízení a provádění směrnice 2010/13/EU. Za tímto účelem a s cílem přispět k zajištění jednotného provádění práva Unie v oblasti médií by Komise měla být oprávněna vydat v případě potřeby pokyny k přeshraničním otázkám, na které se vztahuje toto nařízení i směrnice 2010/13/EU. Při rozhodování, zda pokyny vydat, a s ohledem na příslušná jednání s kontaktním výborem zřízeným směrnicí 2010/13/EU v záležitostech souvisejících s uvedenou směrnicí by Komise měla zvažovat zejména regulatorní otázky, které se týkají významného počtu členských států nebo které mají přeshraniční prvek. Vzhledem k velkému množství informací a rostoucímu využívání digitálních prostředků pro přístup k médiím je důležité zajistit zviditelnění obsahu obecného zájmu, aby se napomohlo dosažení rovných podmínek na vnitřním trhu a dodržování základního práva na informace podle článku 11 Listiny. Vzhledem k možnému dopadu vnitrostátních opatření přijatých podle článku 7a směrnice 2010/13/EU na fungování vnitřního trhu mediálních služeb mohou pokyny Komise sehrát významnou úlohu pro dosažení právní jistoty v této oblasti. Může být rovněž užitečné poskytnout pokyny k opatřením přijatým podle čl. 5 odst. 2 směrnice 2010/13/EU s cílem zajistit veřejnou dostupnost přístupných, přesných a aktuálních informací týkajících se vlastnictví médií a povinnosti poskytovatelů mediálních služeb umožnit příjemcům jejich služeb snadný a přímý přístup k určitým aktuálním informacím. Při přípravě pokynů by měl být Komisi nápomocen sbor. Sbor by měl s Komisí sdílet zejména své regulatorní, technické a praktické odborné znalosti týkající se oblastí a témat, na něž se příslušné pokyny vztahují.
- (47) Vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty mají specifické praktické odborné znalosti, které jim umožňují účinně vyvažovat zájmy poskytovatelů mediálních služeb a příjemců mediálních služeb a zároveň zajišťovat dodržování svobody projevu a chránit a podporovat pluralitu médií. To má zásadní význam zejména pro ochranu vnitřního trhu před mediálními službami ze zemí mimo Unii, bez ohledu na prostředky, jimiž jsou distribuovány nebo prostřednictvím nichž je k nim přístupováno, které se zaměřují na příjemce v Unii nebo oslovují příjemce v Unii, kde mohou mimo jiné s ohledem na kontrolu, kterou by nad nimi mohly vykonávat třetí země, ohrožovat veřejnou bezpečnost nebo představovat riziko jejího ohrožení. Riziko ohrožení veřejné bezpečnosti by se mohlo týkat veřejných provokací ke spáchání teroristického trestného činu, jak je uvedeno v článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541⁽¹⁵⁾, a systematických mezinárodních kampaní zahraniční manipulace s informacemi a vměšování s cílem destabilizovat Unii jako celek nebo jednotlivé členské státy. V tomto ohledu je třeba posílit koordinaci mezi vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty, aby společně čelily možným hrozbám pro veřejnou bezpečnost, které vyplývají z těchto mediálních služeb, a poskytnout jim právní rámec, který zajistí účinnost a možnou koordinaci vnitrostátních opatření přijatých v souladu s právem Unie v oblasti médií.
- (48) Je nezbytné koordinovat vnitrostátní opatření, která mohou být přijata k boji proti hrozbám pro veřejnou bezpečnost ze strany mediálních služeb pocházejících ze zemí mimo Unii nebo usazených v těchto zemích a zaměřených na příjemce v Unii, včetně možnosti, aby sbor po konzultaci s Komisí vydával k těmto opatřením dle potřeby stanoviska, zejména v případech, kdy se situace týká více členských států. V tomto ohledu je třeba posoudit rizika pro veřejnou bezpečnost s ohledem na všechny důležité věcné a právní prvky na unijní i vnitrostátní úrovni, se zahrnutím všech stávajících posudků týkajících se toho, jak je dotčená mediální služba šířena nebo přijímána na území Unie. Cílem by mělo být umožnit koordinovanější přístup dotčených vnitrostátních regulačních orgánů nebo

⁽¹⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV (Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6).

subjektů, pokud jde o omezení šíření těchto mediálních služeb, aniž jsou dotčeny pravomoci členských států nebo jejich vnitrostátních regulačních orgánů či subjektů v souladu s právem Unie. V tomto ohledu by dotčené vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty měly mít možnost při zvažování přijetí opatření proti poskytovateli mediálních služeb zohlednit stanoviska sboru. Tím není dotčena pravomoc Unie podle článku 215 Smlouvy o fungování EU.

- (49) S cílem dále podpořit vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty v jejich úloze chránit vnitřní trh mediálních služeb před nepoctivými poskytovateli mediálních služeb by sbor měl vypracovat seznam kritérií týkajících se poskytovatelů mediálních služeb usazených v zemích mimo Unii nebo pocházejících z těchto zemí. Tento seznam by pomohl dotčeným vnitrostátním regulačním orgánům nebo subjektům v situacích, kdy příslušný poskytovatel mediálních služeb chce spadat do pravomoci některého členského státu nebo kdy se zdá, že poskytovatel mediálních služeb, který již do pravomoci některého členského státu spadá, představuje závažné a značné riziko pro veřejnou bezpečnost. Prvky, které by měl takový seznam obsahovat, by se mohly týkat mimo jiné vlastnictví, řízení, struktury financování, redakční nezávislosti na třetích zemích nebo přistoupení k mechanismům společné regulace nebo samoregulačním mechanismům upravujícím redakční normy v jednom nebo více členských státech.
- (50) Velmi velké online platformy slouží mnoha uživatelům jako brána pro přístup k mediálnímu obsahu a mediálním službám. Poskytovatelé mediálních služeb, kteří nesou redakční odpovědnost za svůj obsah, plní klíčovou úlohu při šíření informací a při uplatňování práva přijímat a rozšiřovat informace online. Od poskytovatelů mediálních služeb se očekává, že při výkonu této redakční odpovědnosti budou jednat svědomitě a poskytovat informace, které jsou důvěryhodné a v souladu se základními právy, a to v souladu s regulačními požadavky nebo mechanismy společné regulace nebo samoregulačními mechanismy, které se na ně v členských státech vztahují. Proto i s ohledem na právo uživatelů přijímat a rozšiřovat informace, mají-li poskytovatelé velmi velkých online platform za to, že obsah poskytovaný těmito poskytovateli mediálních služeb není slučitelný s jejich smluvními podmínkami, měli by náležitě zohlednit svobodu a pluralitu médií v souladu s nařízením (EU) 2022/2065 a co nejdříve poskytnout potřebná vysvětlení poskytovatelům mediálních služeb v odůvodnění ve smyslu čl. 4 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150⁽¹⁶⁾ a článku 17 nařízení (EU) 2022/2065. Aby se minimalizoval dopad jakéhokoli omezení tohoto obsahu na právo uživatelů přijímat a rozšiřovat informace, měly by velmi velké online platformy předložit odůvodnění před tím, než pozastavení nebo omezení viditelnosti nabude účinnosti. Kromě toho by před tím, než pozastavení nebo omezení viditelnosti nabude účinnosti, měly dotčenému poskytovateli mediálních služeb poskytnout příležitost na odůvodnění odpovědět do 24 hodin od jeho obdržení. V případě krize podle čl. 36 odst. 2 nařízení (EU) 2022/2065 by se mohla uplatnit kratší lhůta, zejména s cílem zohlednit naléhavou potřebu moderování příslušného obsahu za těchto výjimečných okolností.
- (51) Používání označování nebo nástroje pro ověřování věku poskytovateli velmi velkých online platform v souladu s jejich podmínkami poskytování služeb a v souladu s právem Unie by nemělo být chápáno jako omezení viditelnosti. V návaznosti na odpověď poskytovatele mediálních služeb na odůvodnění poskytovatele velmi velké online platformy nebo v případě, že odpověď ve stanovené lhůtě neobdrží, by měl poskytovatel velmi velké online platformy dotčeného poskytovatele mediálních služeb informovat, zda má v úmyslu přistoupit k pozastavení svých online zprostředkovatelských služeb ve vztahu k obsahu poskytnutému poskytovatelem mediálních služeb nebo omezit viditelnost tohoto obsahu. Tímto nařízením by neměly být dotčeny povinnosti poskytovatelů velmi velkých online platform přijímat opatření proti nezákonnému obsahu šířenému prostřednictvím jejich služeb, přijímat opatření za účelem posouzení a zmírnění systémových rizik, která jejich služby představují, například prostřednictvím dezinformací, nebo přijímat opatření za účelem ochrany nezletilých osob. V této souvislosti by žádné ustanovení tohoto nařízení nemělo být vykládáno tak, že se odchyluje od úpravy povinností poskytovatelů velmi velkých online platform podle článků 28, 34 a 35 nařízení (EU) 2022/2065 a článku 28b směrnice 2010/13/EU.
- (52) S ohledem na očekávaný příznivý dopad na svobodu poskytování služeb a svobodu projevu je odůvodněné, aby v případech, kdy poskytovatelé mediálních služeb splňují určité regulační normy, normy společné regulace nebo samoregulační normy, byly jejich stížnosti proti rozhodnutím poskytovatelů velmi velkých online platform vyřizovány přednostně a bez zbytečného odkladu.
- (53) Za tímto účelem by poskytovatelé velmi velkých online platform poskytujících přístup k mediálnímu obsahu měli na svém online rozhraní nabízet funkci, která by poskytovatelům mediálních služeb umožnila prohlásit, že splňují určité požadavky, a zároveň by si měli ponechat možnost toto prohlášení poskytovatelů mediálních služeb odmítnout, pokud se domnívají, že příslušné podmínky splněny nejsou. Pokud poskytovatel mediálních služeb

⁽¹⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 57).

prohlásí, že splňuje regulační požadavky nebo mechanismy společné regulace nebo samoregulační mechanismy, měl by mít možnost poskytnout kontaktní údaje příslušného vnitrostátního regulačního orgánu nebo subjektu nebo zástupců mechanismu společné regulace nebo samoregulačního mechanismu, včetně údajů poskytovaných obecně uznávanými profesními sdruženími zastupujícími dané odvětví a působícími na unijní nebo vnitrostátní úrovni. V případě odůvodněných pochybností by tyto informace poskytovateli velmi velké online platformy umožnily si s těmito orgány nebo subjekty potvrdit, zda se na poskytovatele mediálních služeb tyto požadavky nebo mechanismy vztahují. Poskytovatelé velmi velkých online platform by v případě potřeby měli vycházet z informací týkajících se dodržování požadavků, jako jsou např. strojově čitelný standard iniciativy Journalism Trust Initiative, která vznikla pod záštitou Evropského výboru pro normalizaci, nebo jiné příslušné kodexy chování. Uznané organizace občanské společnosti, organizace provádějící ověřování faktů a další příslušné profesní organizace posuzující integritu médií na základě norem dohodnutých s mediálním odvětvím by rovněž měly mít možnost upozornit poskytovatele velmi velkých online platform na jakýkoli potenciální nesoulad poskytovatelů mediálních služeb s příslušnými požadavky na vlastní prohlášení. Klíčem k usnadnění účinného provádění této funkce by byly pokyny vydané Komisí. Tyto pokyny by měly přispívat k minimalizaci rizik možného zneužití funkce, zejména ze strany poskytovatelů mediálních služeb systematicky zapojených do dezinformací, manipulace s informacemi a vměšování, včetně těch, kteří jsou kontrolováni některými třetími zeměmi, s přihlédnutím ke kritériím, která vypracuje sbor ve vztahu poskytovatelům mediálních služeb ze zemí mimo Unii. Za tímto účelem by pokyny mohly zahrnovat ustanovení týkající se zapojení uznaných organizací občanské společnosti, včetně organizací provádějících ověřování faktů, do přezkumu prohlášení nebo konzultací s příslušnými vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty nebo subjekty společné regulace či samoregulace.

- (54) Toto nařízení uznává význam společných regulačních mechanismů a samoregulačních mechanismů v souvislosti s poskytováním mediálních služeb na velmi velkých online platformách. Tyto mechanismy představují typ dobrovolných iniciativ, například ve formě kodexů chování, které umožňují poskytovatelům mediálních služeb nebo jejich zástupcům přijmout mezi sebou a pro sebe společné pokyny, včetně etických norem, postupů pro opravy chyb nebo vyřizování stížností. Spolehlivá, inkluzivní a široce akceptovaná samoregulace médií představuje účinnou záruku kvality a profesionality mediálních služeb a je klíčem k ochraně redakční integrity.
- (55) Poskytovatelé velmi velkých online platform by měli navázat dialog s poskytovateli mediálních služeb, kteří dodržují standardy důvěryhodnosti a transparentnosti a kteří se domnívají, že poskytovatelé velmi velkých online platform bez dostatečného odůvodnění opakovaně omezují nebo pozastavují jejich obsah, aby našli smírné řešení, jak ukončit neoprávněná omezení nebo pozastavení a v budoucnu se jim vyhnout. Poskytovatelé velmi velkých online platform by se měli těchto dialogů účastnit v dobré víře a věnovat zvláštní pozornost ochraně svobody médií a svobody informací. Sbor by měl Komisi informovat o svých stanoviscích k výsledku těchto dialogů. Komise by mohla následně tato stanoviska zohlednit v souvislosti s prosazováním nařízení (EU) 2022/2065.
- (56) V návaznosti na užitečnou úlohu, kterou skupina ERGA plní při monitorování dodržování pravidel ze strany signatářů evropského kodexu zásad boje proti dezinformacím, by sbor měl alespoň jednou ročně uspořádat strukturovaný dialog mezi poskytovateli velmi velkých online platform, zástupci poskytovatelů mediálních služeb a zástupci občanské společnosti s cílem podpořit přístup k různým nabídkám nezávislých médií na velmi velkých online platformách, diskutovat o zkušenostech a osvědčených postupech souvisejících s uplatňováním příslušných ustanovení tohoto nařízení, mimo jiné pokud jde o postupy pro moderování obsahu ze strany velmi velkých online platform, a monitorovat dodržování samoregulačních iniciativ zaměřených na ochranu uživatelů před škodlivým obsahem, včetně iniciativ zaměřených na boj proti dezinformacím. Komise by mohla případně přezkoumat zprávy o výsledcích těchto strukturovaných dialogů při posuzování systémových a nově se objevujících otázek v celé Unii jako součást prosazování nařízení (EU) 2022/2065 a za tímto účelem by mohla požádat sbor o podporu.
- (57) Příjemci mediálních služeb poskytujících pořady by měli mít možnost podle svých preferencí účinně volit obsah, který chtějí sledovat nebo poslouchat. Jejich svoboda vybrat si obsah však může být omezována obchodní praxí uplatňovanou v mediálním odvětví, jako jsou dohody o upřednostňování obsahu mezi poskytovateli mediálních služeb a výrobci zařízení nebo poskytovateli uživatelských rozhraní, jejichž prostřednictvím je řízen nebo spravován přístup k mediálním službám poskytujícím pořady, jako jsou televizory připojené k internetu nebo audiosystémy automobilů, a jejich využívání. Upřednostňování obsahu může být například zakomponováno do domovské obrazovky zařízení, nastavením hardwaru nebo softwarových zkratk, aplikací a vyhledávacích polí, jež mají dopad na chování příjemců, kteří mohou být nepřiměřeně motivováni k výběru určitých nabídek médií před jinými. Volba uživatele může být rovněž omezena uzavřenou nabídkou předinstalovaných aplikací. Uživatelé by měli mít možnost kdykoli jednoduchým, snadno přístupným a uživatelsky přívětivým způsobem změnit konfiguraci, včetně výchozího nastavení, zařízení, jako je rovněž dálkové ovládání, nebo uživatelského rozhraní, které řídí nebo spravuje přístup

k mediálním službám poskytujícím pořady a jejich využívání. Tato konfigurace by měla být chápána tak, že zahrnuje všechny prvky přizpůsobení zařízení nebo uživatelských rozhraní, které uživatele směřují nebo vedou při výběru mediálních služeb nebo mediálního obsahu, k nimž chtějí mít přístup, a umožňují jim tyto služby nebo obsah nalézt nebo prozkoumat, s přihlédnutím k cíli spravedlivého přístupu k mediálním službám v celé jejich rozmanitosti, a to z hlediska uživatelů i poskytovatelů mediálních služeb. Toto právo by nemělo být rozšířeno na jednotlivé položky, jako jsou pořady, v rámci katalogu služeb na vyžádání a nejsou jím dotčena opatření k zajištění náležitého zdůraznění audiovizuálních mediálních služeb obecného zájmu, kterými se provádí článek 7a směrnice 2010/13/EU, stejně jako ta, kterými se provádí čl. 7b uvedené směrnice, přijatá s ohledem na legitimní potřeby veřejné politiky. Výrobci, vývojáři a dovozci by měli být schopni prokázat účinnou uživatelskou vstřícnost funkcí požadovaných při uvádění jejich příslušných výrobků na trh. Členské státy by měly prostřednictvím vhodných opatření zajistit, aby zařízení a rozhraní uváděná na jejich trh příslušnými účastníky trhu splňovala příslušné požadavky stanovené v tomto nařízení. Toho by mohlo být dosaženo monitorováním uplatňování a účinnosti opatření přijatých těmito účastníky trhu.

- (58) Vizualní identita poskytovatelů mediálních služeb se skládá ze značek, log, ochranných známek nebo jiných charakteristických znaků a příjemcům mediálních služeb poskytujících pořady umožňuje snadno určit, kdo nese redakční odpovědnost za danou službu. Vizualní identita je rovněž klíčovou konkurenční výhodou pro poskytovatele mediálních služeb, neboť jim umožňuje odlišit jejich mediální nabídku na trhu. Je proto důležité, aby byla zachována vizualní identita poskytovatelů mediálních služeb poskytujících pořady, pokud mají uživatelé přístup k jejich mediálním službám prostřednictvím různých zařízení a uživatelských rozhraní. Za tímto účelem by výrobci, vývojáři a dovozci zařízení a uživatelských rozhraní měli zajistit, aby vizualní identita poskytnutá těmito poskytovateli mediálních služeb nebyla odstraněna nebo změněna.
- (59) Za účelem zajištění rovných podmínek při poskytování různých mediálních služeb poskytujících pořady s ohledem na technologický vývoj na vnitřním trhu, jakož i zajištění spravedlivého přístupu k mediálním službám v celé jejich rozmanitosti je nezbytné podporovat rozvoj společných harmonizovaných norem pro zařízení a uživatelská rozhraní, která řídí nebo spravují přístup k mediálním službám poskytujícím pořady nebo zajišťujícím šíření digitálních signálů přenášejících obsah od zdroje k cíli a využívání těchto služeb. V této souvislosti je třeba zabránit tomu, aby rozdílné technické normy vytvářely překážky a dodatečné náklady pro průmysl a spotřebitele, a zároveň podpořit rozvoj řešení pro plnění stávajících povinností týkajících se mediálních služeb.
- (60) Různá legislativní, předpisová nebo správní opatření mohou být důvodná a mohou přispívat k pluralitě médií. Některá opatření však mohou bránit výkonu svobody usazování a svobody poskytování služeb v mediálním odvětví nebo je činit méně atraktivním na úkor plurality médií nebo redakční nezávislosti poskytovatelů mediálních služeb působících na vnitřním trhu. Taková opatření mohou mít různou podobu, včetně například pravidel, která omezují vlastnictví mediálních podniků jinými podniky působícími v mediálním odvětví nebo podniky působícími v jiných odvětvích. Zahrnují také rozhodnutí týkající se licencí, jako je zrušení nebo ztížení prodloužení licencí poskytovatelů mediálních služeb, jakož i rozhodnutí týkající se povolení nebo předběžného oznámení poskytovatelů mediálních služeb. Za účelem zmírnění možného nepříznivého dopadu těchto opatření na pluralitu médií nebo redakční nezávislost poskytovatelů mediálních služeb působících na vnitřním trhu a posílení právní jistoty na vnitřním trhu mediálních služeb, je důležité, aby tato opatření byla v souladu se zásadami objektivní odůvodněnosti, transparentnosti, nediskriminace a proporcionality. Správní opatření, která by mohla ovlivnit pluralitu médií nebo redakční nezávislost, by měla být přijata v předvídatelných časových rámcích. Tyto časové rámce by měly být dostatečně dlouhé, aby poskytovatelé mediálních služeb mohli odpovídajícím způsobem posoudit opatření a jejich předvídatelné důsledky. Kromě toho by poskytovatelé mediálních služeb, kterých se regulační nebo správní opatření konkrétně a přímo týkají, měli mít právo odvolat se proti těmto opatřením k nezávislému odvolacímu orgánu. Není-li odvolacím orgánem soud, měl by tento orgán mít k dispozici dostatečné zdroje nezbytné pro své účinné fungování.
- (61) Aniž je dotčeno uplatňování pravidel Unie v oblasti hospodářské soutěže a státní podpory, jakož i vnitrostátních opatření přijatých v souladu s těmito pravidly, je klíčové, aby sbor v případech, kdy je pravděpodobné, že vnitrostátní regulační nebo správní opatření významně ovlivní působení poskytovatelů mediálních služeb na vnitřním trhu, byl zmocněn vydat stanovisko. Stanoviska sboru by se měla zaměřit na vnitrostátní opatření, která mohou narušit činnost poskytovatelů mediálních služeb na vnitřním trhu, například tím, že znemožní nebo ztíží jejich působení takovým způsobem, že je vážně ohroženo poskytování jejich mediálních služeb na daném trhu. Tak by tomu mohlo být v případě, kdy je vnitrostátní správní opatření určeno konkrétně poskytovateli mediálních služeb, který poskytuje své služby ve více než jednom členském státě, nebo pokud se týká poskytovatele mediálních

služeb, který mimo jiné z důvodu svých podílů na trhu, dosahu sledovanosti nebo úrovně oběhu má významný vliv na utváření veřejného mínění v daném členském státě, a kdy vnitrostátní opatření brání těmto poskytovatelům mediálních služeb účinně působit na daném trhu nebo vstoupit na trh nový. Sbor může taková stanoviska vydávat z vlastního podnětu a měl by taková stanoviska vydávat na žádost Komise. Sbor by měl rovněž vydávat stanoviska k těmto opatřením na žádost poskytovatelů mediálních služeb, kterých se opatření konkrétně a přímo dotýká. Za tímto účelem by dotčený poskytovatel mediálních služeb měl sboru předložit řádně odůvodněnou a podloženou žádost. Dotčený poskytovatel mediálních služeb by měl ve své žádosti zejména uvést, zda již vyčerpal všechny dostupné vnitrostátní opravné prostředky tím, že napadená opatření napadl u vnitrostátních soudů nebo jiných příslušných vnitrostátních orgánů či subjektů, a druh rozhodnutí, které nebo která z toho vyplývají. V žádosti by měly být uvedeny především důvody, proč se dotčený poskytovatel mediálních služeb domnívá, že napadené nebo napadená opatření významně ovlivňují jeho působení na vnitřním trhu, jakož i důvody, proč se domnívá, že takové nebo taková opatření přímo a konkrétně ovlivňují jeho právní postavení.

- (62) Z hlediska plurality médií se spojování na mediálním trhu napříč Uníí posuzují odlišně. Pravidla a postupy týkající se posuzování spojování na mediálním trhu se v rámci Unie liší. Některé členské státy se spoléhají pouze na posouzení z hlediska hospodářské soutěže, zatímco jiné mají zvláštní rámce pro specifické posuzování plurality médií v souvislosti se spojováním. V posledně uvedeném případě existují značné rozdíly. V některých případech jsou zkoumány všechny mediální transakce bez ohledu na to, zda dosahují určitých prahových hodnot, zatímco v jiných případech se posouzení provádí pouze v případě překročení specifických prahových hodnot nebo splnění určitých kvalitativních kritérií. Pro účely tohoto posouzení některé členské státy například používají multiplikátory příjmů, aby zajistily, že budou odhaleny konkurenční hrozby a že budou podrobeny kontrole, a to i v případě, že dotčená média mají nízké příjmy. Tam, kde existují, se vyskytují také rozdíly v postupech použitelných při kontrole tržních transakcí pro účely plurality médií. Tuto kontrolu často nezávisle vykonává regulační orgán pro média prostřednictvím samostatného posouzení nebo příslušný orgán se zapojením regulačního orgánu pro média prostřednictvím stanoviska, které může mít podobu samostatného příspěvku nebo písemného stanoviska či komentáře poskytnutého v souvislosti s některým probíhajícím posouzením. Některá vnitrostátní pravidla umožňují ministerstvům nebo vládním orgánům zasahovat do kontroly mediálních trhů z jiných než hospodářských důvodů, od ochrany plurality médií až po ochranu veřejné bezpečnosti nebo jiných obecných zájmů.
- (63) Rozdíly a nedostatečná koordinace mezi pravidly a postupy členských států, které se vztahují na spojování na mediálním trhu, mohou vést k právní nejistotě a k regulační, administrativní nebo hospodářské zátěži pro mediální podniky, které zamýšlí působit přeshraničně, a narušit tak hospodářskou soutěž na vnitřním trhu mediálních služeb. V některých případech mohou vnitrostátní opatření v této oblasti účinně zabránit mediálnímu podniku usazenému v Unii ve vstupu na jiný vnitrostátní trh, aniž by byla skutečně zaměřena na podporu plurality médií⁽¹⁷⁾. To v konečném důsledku namísto dosažení větší plurality médií může posílit oligopolní dynamiku mediálního trhu. S cílem snížit překážky bránící poskytovatelům mediálních služeb působit na vnitřním trhu je důležité, aby toto nařízení stanovilo společný rámec pro posuzování spojování na mediálním trhu v celé Unii.
- (64) Média hrají rozhodující úlohu při utváření veřejného mínění a poskytují občanům informace, které jsou relevantní pro aktivní účast v demokratických procesech. Proto by členské státy měly nezávisle na posuzování z hlediska práva hospodářské soutěže stanovit ve vnitrostátním právu pravidla a postupy, které umožní posouzení spojování na mediálním trhu, jež by mohla mít významný dopad na pluralitu médií a redakční nezávislost. V této souvislosti by měla být pluralita médií chápána jako možnost přístupu k různým mediálním službám a mediálnímu obsahu, které odrážejí různé názory, hlasy a analýzy. Vnitrostátní pravidla a postupy mohou mít dopad na svobodu poskytování mediálních služeb na vnitřním trhu a musí být řádně formulovány a musí být rovněž transparentní, objektivní, přiměřené a nediskriminační. Spojování na mediálním trhu, na která se tato pravidla vztahují, by měla být chápána taková spojení, v jejichž důsledku by jeden subjekt mohl ovládat dotčený trh a mít tak významný vliv na utváření veřejného mínění na daném mediálním trhu v jednom nebo více členských státech, nebo v něm získat významný podíl. Důležitým kritériem, které je třeba vzít v úvahu, je omezení vzájemně si konkurujících názorů na daném trhu v důsledku spojování na mediálním trhu.

⁽¹⁷⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 3. září 2020, Vivendi SA v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni C-719/18, ECLI:EU:C:2020:627.

- (65) Na posuzování dopadu spojování na mediálním trhu na pluralitu médií a redakční nezávislost by se měly podílet vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty, které mají zvláštní odborné znalosti v oblasti plurality médií, pokud přímo ony samy nejsou určenými orgány nebo subjekty. Zapojení těchto vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů by mělo být podstatné, například prostřednictvím zajištění toho, aby jejich názory byly zohledněny při posuzování z hlediska hospodářské soutěže. S cílem posílit právní jistotu a zajistit, aby vnitrostátní pravidla a postupy umožňující posoudit spojování na mediálním trhu, jež by mohla mít významný dopad na pluralitu médií a redakční nezávislost, skutečně usilovaly o ochranu plurality médií a redakční nezávislosti, je nezbytné, aby byla předem stanovena objektivní, nediskriminační a přiměřená kritéria pro oznamování a posuzování dopadu spojování na mediálním trhu na pluralitu médií a redakční nezávislost.
- (66) Pokud spojování na mediálním trhu představuje spojování spadající do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 139/2004, nemělo by mít uplatňování tohoto nařízení nebo jakýchkoli pravidel a postupů přijatých členskými státy na základě tohoto nařízení vliv na uplatňování čl. 21 odst. 4 nařízení (ES) č. 139/2004 a mělo by být od něj odlišné. Veškerá opatření přijatá určenými vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty nebo vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty zapojenými na základě jimi provedených posouzení spojování na mediálním trhu, která by mohla mít významný dopad na pluralitu médií a redakční nezávislost, by proto měla být zaměřena na ochranu oprávněných zájmů ve smyslu čl. 21 odst. 4 druhého pododstavce nařízení (ES) č. 139/2004 a měla by být v souladu s obecnými zásadami a dalšími ustanoveními práva Unie. Tímto nařízením by neměla být dotčena podrobnější vnitrostátní pravidla vztahující se na spojování na mediálním trhu, ke kterým dochází zejména na regionální nebo místní úrovni.
- (67) Sbor by měl být oprávněn vydávat stanoviska k návrhům posouzení určených vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů nebo návrhům stanovisek zúčastněných vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů, pokud je pravděpodobné, že spojování na mediálním trhu ovlivní fungování vnitřního trhu mediálních služeb. Tak tomu může být například tehdy, kdy se taková spojení týkají nabytí podniku usazeného v jiném členském státě nebo působícího přeshraničně nebo kdy vedou k tomu, že poskytovatelé mediálních služeb získají významný vliv na utváření veřejného mínění na daném mediálním trhu s potenciálním dopadem na příjemce na vnitřním trhu. Pokud příslušné orgány nebo subjekty na vnitrostátní úrovni neposuzovaly nebo nemohly posuzovat dopady spojení na mediálním trhu na pluralitu médií a redakční nezávislost nebo pokud vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty nekonzultovaly se sborem spojení na mediálním trhu, u něhož se má za to, že může ovlivnit fungování vnitřního trhu mediálních služeb, měl by být sbor oprávněn vydat stanovisko z vlastního podnětu, měl by jej vydat na žádost Komise. V této souvislosti by si Komise měla ponechat možnost vydávat vlastní stanoviska.
- (68) S cílem zajistit pluralitní mediální trhy by vnitrostátní orgány nebo subjekty a sbor měly zohlednit prvky stanovené tímto nařízením. Vnitrostátní orgány nebo subjekty a sbor by zejména měly zvážit očekávaný dopad, který budou mít spojení na mediálním trhu na pluralitu médií, zejména jejich vliv na utváření veřejného mínění, s přihlédnutím k online prostředí. V tomto ohledu, a v příslušných případech zejména za účelem posouzení možného dopadu na utváření veřejného mínění ve významných částech daného mediálního trhu, by vnitrostátní orgány nebo subjekty a sbor měly rovněž zohlednit zeměpisný dosah subjektů zapojených do spojení na mediálním trhu. Současně by měly zvážit, zda by na daném trhu či trzích po příslušném spojení nadále existovala jiná média poskytující odlišný a alternativní obsah. Při posuzování záruk redakční nezávislosti by vnitrostátní orgány nebo subjekty a sbor měly zkoumat možná rizika nepatřičného vměšování budoucího vlastníka, vedení nebo řídicí struktury do redakčních rozhodnutí převzatého nebo sloučeného subjektu. Vnitrostátní orgány nebo subjekty a sbor měly zohlednit také stávající nebo plánované vnitřní ochranné mechanismy, jejichž cílem je dodržování etických a profesních norem, jakož i nezávislost redakčních rozhodnutí, v rámci dotčených mediálních podniků. Při posuzování možných dopadů spojení na mediálním trhu na pluralitu médií a redakční nezávislost by vnitrostátní orgány nebo subjekty a sbor měly zohlednit rovněž dopady daného spojení na hospodářskou udržitelnost subjektu nebo subjektů, které se spojení účastní. Měly by také zvážit, zda by v případě, že by ke spojení nedošlo, byl subjekt nebo subjekty, které se účastní spojení, ekonomicky udržitelné v tom smyslu, že by byly schopny ve střednědobém horizontu na trhu nadále poskytovat a dále rozvíjet finančně životaschopné, dostatečně zajištěné a technologicky přizpůsobené kvalitní mediální služby. V příslušných případech by vnitrostátní orgány nebo subjekty a sbor měly rovněž zohlednit závazky, které by mohla kterákoli ze zúčastněných stran přijmout, aby bylo zajištěno, že příslušná spojení na

mediálním trhu zaručí pluralitu médií a redakční nezávislost. Je-li to relevantní, měly by vnitrostátní orgány nebo subjekty při svém posuzování, a sbor ve svém stanovisku, rovněž zohlednit zjištění obsažená ve výročních zprávách Komise o právním státu týkající se plurality a svobody médií.

- (69) Měření sledovanosti má přímý dopad na přidělování a ceny reklamy, která pro mediální odvětví představuje jeden z klíčových zdrojů příjmů. Jedná se o klíčový nástroj pro vyhodnocení výkonnosti mediálního obsahu a získání lepší představy o preferencích cílových skupin za účelem plánování budoucí výroby obsahu. Účastníci mediálního trhu, zejména poskytovatelé mediálních služeb a zadavatelé reklamy, by proto měli mít možnost využívat objektivní a vzájemně porovnatelné údaje o sledovanosti, které vycházejí z transparentních, nestranných a ověřitelných řešení měření sledovanosti. V zásadě platí, že by měření sledovatelnosti mělo být prováděno v souladu s obecně uznávanými samoregulačními mechanismy v odvětví. Někteří noví účastníci, kteří se objevili v mediálním ekosystému, jako jsou online platformy, se však neřídí odvětvovými normami nebo osvědčenými postupy dohodnutými prostřednictvím příslušných samoregulačních mechanismů v odvětví a poskytují proprietární služby měření, aniž by zpřístupňovaly informace o svých metodikách. To by mohlo vést k řešení měření sledovanosti, která nejsou porovnatelná, k informační asymetrii mezi účastníky mediálního trhu a k možným narušením trhu, jež oslabují rovnost příležitostí poskytovatelů mediálních služeb na trhu. Je proto důležité, aby systémy a metodiky měření sledovanosti dostupné na trhu zajišťovaly odpovídající úroveň transparentnosti, nestrannosti, inkluzivnosti, proporcionality, nediskriminace, srovnatelnosti a ověřitelnosti.
- (70) Příslušní účastníci trhu se již dříve dohodli na souboru metodik měření s cílem provádět měření sledovanosti transparentním a spolehlivým způsobem a vypracovat nestranná a důvěryhodná měřítka, která se budou používat při posuzování výkonnosti médií a reklamního obsahu. Tyto metodiky měření se buď odrážejí v příslušných odvětvových normách a osvědčených postupech, nebo jsou organizovány a konsolidovány samoregulačními orgány, jako jsou společné odvětvové výbory, které jsou zřízeny v několika členských státech a sdružují všechny klíčové zúčastněné strany působící v mediálním a reklamním průmyslu. Za účelem lepší ověřitelnosti, spolehlivosti a srovnatelnosti metodik měření sledovanosti, zejména online, by měly být stanoveny povinnosti transparentnosti pro poskytovatele systémů pro proprietární měření sledovanosti, kteří se neřídí příslušnými odvětvovými normami a osvědčenými postupy ani odvětvovými měřítky dohodnutými v rámci příslušných samoregulačních orgánů. V rámci těchto povinností by tyto subjekty měly na požádání a v rámci možností poskytnout zadavatelům reklamy a poskytovatelům mediálních služeb nebo stranám jednajícím v jejich zastoupení informace popisující metodiky používané pro měření sledovanosti. Tyto informace by mohly spočívat v poskytnutí takových náležitostí, jako jsou velikost měřeného vzorku, definice měřených ukazatelů, metriky, metody měření, období měření, pokrytí měření a chybovost. Za účelem zajištění odpovídající úrovně účinnosti této povinnosti transparentnosti a posílení důvěryhodnosti systémů pro proprietární měření sledovanosti by metodiky a způsob jejich uplatňování měly být každoročně předmětem nezávislých auditů. S cílem pomoci dosáhnout rovných podmínek a podpořit jasnost a otevřenost příslušných informací, které jsou poskytovány trhu, je rovněž klíčové, aby byly zpřístupněny výsledky měření sledovanosti. Z tohoto důvodu by poskytovatelé mediálních služeb měli mít možnost požádat poskytovatele systémů pro proprietární měření sledovanosti, aby poskytli informace o výsledcích měření sledovanosti, pokud jde o jejich vlastní mediální obsah a služby. Poskytovatelé systémů pro proprietární měření sledovanosti by měli zejména zajistit, aby tyto informace byly poskytovány v podobě, která je v odvětví obvyklá, aby zahrnovaly příslušná neagregovaná data a aby byly vysoce kvalitní a dostatečně podrobné, což žádajícím poskytovatelům mediálních služeb umožní provést účinné a účelné posouzení dosahu a výkonnosti jejich mediálního obsahu a služeb. Potřeba zlepšit transparentnost systémů pro proprietární měření sledovanosti a zvýšit jejich otevřenost hospodářské soutěži by měla být sladěna se svobodou poskytovatelů systémů měření sledovanosti vyvíjet vlastní systémy měření v rámci svobody podnikání. Povinnostmi v oblasti transparentnosti uloženými poskytovatelům systémů měření sledovanosti tímto nařízením by zejména neměla být dotčena ochrana obchodního tajemství poskytovatelů systémů měření sledovanosti vymezených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943⁽¹⁸⁾. Povinnostmi uloženými podle tohoto nařízení by rovněž neměly být dotčeny žádné povinnosti, které se na poskytovatele systémů měření sledovanosti vztahují podle nařízení (EU) 2019/1150 nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/1925⁽¹⁹⁾, včetně povinností týkajících se řazení, zvýhodňování vlastních služeb nebo poskytování přístupu k nástrojům pro měření výkonnosti a k příslušným údajům.

⁽¹⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním (Úř. věst. L 157, 15.6.2016, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/1925 ze dne 14. září 2022 o spravedlivých trzích otevřených hospodářské soutěži v digitálním odvětví a o změně směrnic (EU) 2019/1937 a (EU) 2020/1828 (nařízení o digitálních trzích) (Úř. věst. L 265, 12.10.2022, s. 1).

- (71) K náležitému uplatňování tohoto nařízení by mohly přispět kodexy chování vypracované buď poskytovateli systémů měření sledovanosti, nebo organizacemi či sdruženími, jež je zastupují, spolu s poskytovateli mediálních služeb a poskytovateli online platform, jakož i organizacemi, jež je zastupují, a jinými příslušnými zúčastněnými stranami, a proto by tyto kodexy měly být podporovány. Samoregulační mechanismy široce přijímané mediálním odvětvím již byly použity k podpoře vysokých standardů kvality v oblasti měření sledovanosti, čímž byla zajištěna nestrannost měření a srovnatelnost výsledků. Jejich další rozvoj by mohl být považován za účinný nástroj, který by odvětví umožnil dohodnout se na praktických řešeních potřebných k zajištění souladu systémů měření sledovanosti a jejich metodik se zásadami transparentnosti, nestrannosti, inkluзивity, proporcionality, nediskriminace, srovnatelnosti a ověřitelnosti. Při vypracovávání těchto kodexů chování by se po konzultaci se všemi příslušnými zúčastněnými stranami, zejména s poskytovateli mediálních služeb a s poskytovateli online platform, mohlo přihlídnout především k rostoucí digitalizaci mediálního odvětví a k potřebě zajistit, aby různá řešení měření sledovanosti, která jsou na trhu k dispozici, byla stále více srovnatelná. Srovnatelnost výsledků měření sledovanosti je totiž klíčem k dosažení rovných podmínek pro všechny účastníky mediálního trhu, neboť poskytovatelům mediálních služeb a zadavatelům reklamy umožňuje lépe posoudit úspěch jejich nabídky obsahu, který uživatelé stále více spotřebovávají napříč různými zařízeními a platformami. Z tohoto důvodu by příslušné subjekty v daném odvětví měly být vybízeny k využívání kodexů chování a dalších samoregulačních mechanismů na podporu vývoje řešení měření sledovanosti, která jsou srovnatelná napříč různými médii a platformami. Kromě toho by tyto kodexy chování měly rovněž podporovat vývoj řešení zajišťujících řádné měření sledovanosti, pokud jde o obsah malých poskytovatelů mediálních služeb.
- (72) Veřejné prostředky určené na reklamu zadávanou státem a zakázky na dodávky či služby jsou pro mnoho poskytovatelů mediálních služeb a poskytovatelů online platform důležitým zdrojem příjmů a přispívají k jejich hospodářské udržitelnosti. Za účelem zajištění rovných příležitostí na vnitřním trhu by přístup k těmto prostředkům měl být zajištěn nediskriminačním způsobem každému poskytovateli mediálních služeb nebo poskytovateli online platform z kteréhokoli členského státu, který může odpovídajícím způsobem oslovit některé nebo všechny členy relevantní veřejnosti. Veřejné prostředky určené na reklamu zadávanou státem a zakázky na dodávky či služby by navíc mohly způsobit, že poskytovatelé mediálních služeb a poskytovatelé online platform budou vystaveni nepatřičnému vlivu státu nebo jednostranným zájmům na úkor svobody poskytování služeb a základních práv. Neprůhledné a neobjektivní přidělování těchto prostředků je proto mocným nástrojem k ovlivňování redakční svobody poskytovatelů mediálních služeb, k „ovládnutí“ poskytovatelů mediálních služeb nebo ke skrytému dotování těchto poskytovatelů s cílem získat nespravedlivé politické nebo obchodní výhody či příznivé zpravodajství. Veřejné prostředky určené na reklamu zadávanou státem a zakázky na dodávky či služby jsou v některých ohledech regulovány rozšířeným rámcem opatření pro jednotlivá média a pravidel Unie pro zadávání veřejných zakázek, které neposkytují dostatečnou ochranu proti přednostnímu nebo neobjektivnímu přidělování. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU⁽²⁰⁾ se zejména nevztahuje na veřejné zakázky na služby týkající se pořízení, tvorby, produkce nebo koprodukce programového materiálu určeného pro audiovizuální mediální služby nebo rozhlasové mediální služby. Pravidla pro veřejné prostředky určené na reklamu zadávanou státem a zakázky na dodávky či služby v jednotlivých médiích, pokud jsou přijata, se v jednotlivých členských státech značně liší. To by mohlo vést k informační asymetrii mezi účastníky mediálního trhu a mít negativní dopad na přeshraniční hospodářskou činnost na vnitřním trhu pro mediální služby. Především to však může narušovat hospodářskou soutěž, odrazovat od investic a nepříznivě ovlivňovat rovné podmínky na vnitřním trhu pro mediální služby.
- (73) Aby byla zajištěna nenarušená hospodářská soutěž mezi poskytovateli mediálních služeb a online platform a aby se zabránilo riziku skrytých dotací a nepatřičného politického ovlivňování médií, je třeba stanovit společné požadavky na transparentnost, objektivitu, proporcionalitu a nediskriminaci při přidělování veřejných prostředků nebo jiných státních prostředků poskytovatelům mediálních služeb a poskytovatelům online platform na reklamu zadávanou státem nebo na nákup jiného zboží nebo služeb než reklamy zadávané státem od těchto poskytovatelů, například audiovizuální produkce, údajů o trhu a konzultačních nebo školicích služeb. Je-li to možné, toto přidělování by mělo usilovat, s náležitým ohledem na vnitrostátní a místní specifika příslušných mediálních trhů, jakož i na vnitrostátní modely správy a rozdělení pravomocí mezi vnitrostátní, regionální a místní úroveň v členských státech a s přihlédnutím zejména k výši přidělených státních prostředků a počtu potenciálních poskytovatelů příslušných reklamních služeb nebo jiného příslušného zboží nebo služeb než reklamy, o zajištění plurality médií, zejména tím, že z něj bude mít prospěch široká škála poskytovatelů mediálních služeb a poskytovatelů online platform. Toto přidělování by nemělo vést k neodůvodněnému a nepřiměřenému zvýhodnění některých poskytovatelů. Za účelem zajištění vysoké úrovně transparentnosti je důležité, aby kritéria a postupy používané k přidělování veřejných prostředků poskytovatelům mediálních služeb a poskytovatelům online platform na reklamu zadávanou státem

⁽²⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

a zakázky na dodávky či služby byly předem zpřístupněny veřejnosti, a to elektronickými a uživatelsky přívětivými prostředky. Společné požadavky týkající se reklamy zadávané státem a zakázek na dodávky či služby by se měly vztahovat na veřejné prostředky přidělované přímo nebo nepřímo, například prostřednictvím specializovaných zprostředkovatelů, jako jsou reklamní agentury a poskytovatelé reklamních burz. Rovněž je nezbytné stanovit společné požadavky na zveřejňování informací o příjemcích výdajů na reklamu zadávanou státem a o vynaložených částkách. Je důležité, aby členské státy zveřejňovaly nezbytné informace týkající se reklamy zadávané státem v elektronickém formátu, který je snadno zobrazitelný, přístupný a který lze snadno stáhnout, a to v souladu s unijními a vnitrostátními pravidly o obchodním tajemství. Rovněž je nezbytné, aby vnitrostátní regulační orgány či subjekty nebo jiné příslušné nezávislé orgány či subjekty v členských státech monitorovaly přidělování veřejných prostředků na reklamu zadávanou státem poskytovatelům mediálních služeb a poskytovatelům online platform a podávaly o tomto přidělování zprávy. Pokud o to vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty nebo jiné příslušné nezávislé orgány nebo subjekty požádají, měly by jim orgány veřejné moci a subjekty poskytnout dodatečné informace nezbytné k posouzení úplnosti zveřejněných informací a uplatňování kritérií a postupů používaných pro přidělování uvedených prostředků. Tímto nařízením by nemělo být dotčeno uplatňování pravidel Unie pro zadávání veřejných zakázek a státní podporu.

- (74) Komise by měla zajistit, aby rizika ohrožující fungování vnitřního trhu pro mediální služby byla v rámci úsilí o zlepšení fungování vnitřního trhu mediálních služeb nezávisle a průběžně monitorována (dále jen „monitorování“). Cílem monitorování by mělo být poskytování podrobných údajů a kvalitativních hodnocení, včetně míry koncentrace mediálního trhu na vnitrostátní a regionální úrovni a rizik zahraniční manipulace s informacemi a vměšování. Monitorování by mělo být prováděno nezávisle specializovaným akademickým subjektem ve spolupráci s výzkumnými pracovníky z členských států na základě důkladného seznamu klíčových ukazatelů výkonnosti a metodických záruk. Tento seznam klíčových ukazatelů výkonnosti a metodických záruk by měla vypracovat a pravidelně aktualizovat Komise po konzultaci se sborem. Vzhledem k rychle se vyvíjející povaze rizik a technologického vývoje na vnitřním trhu mediálních služeb by monitorování mělo posoudit budoucí ekonomickou životaschopnost vnitřního trhu mediálních služeb s cílem upozornit na slabá místa v oblasti plurality médií a redakční nezávislosti a napomoci úsilí o zlepšení správy, kvality údajů a řízení rizik. Monitorování by se mělo týkat zejména úrovně přeshraniční činnosti a investic, spolupráce v oblasti regulace a sbližování právních předpisů v oblasti médií, překážek v poskytování mediálních služeb, a to i v digitálním prostředí, postavení poskytovatelů mediálních služeb v digitálním prostředí, a transparentnosti a spravedlivého rozdělování hospodářských zdrojů na vnitřním trhu mediálních služeb. Monitorování by mělo rovněž zohlednit i širší trendy na vnitřním trhu mediálních služeb a na vnitrostátních mediálních trzích a vnitrostátní právo, které mají vliv na poskytovatele mediálních služeb. Kromě toho by monitorování mělo nabídnout obecný přehled o opatřeních přijatých poskytovateli mediálních služeb s cílem zaručit nezávislost redakčních rozhodnutí, včetně opatření navržených v doporučení (EU) 2022/1634, a analýzu potenciálu uvedených opatření snížit rizika ohrožující fungování vnitřního trhu mediálních služeb. Za účelem zajištění nejvyšších standardů by měl být do tohoto monitorování řádně zapojen sbor, neboť sdružuje subjekty se specializovanými znalostmi mediálního trhu. Dále by mělo monitorování v příslušných případech zohlednit zjištění Platformy Rady Evropy pro podporu ochrany žurnalistiky a bezpečnosti novinářů a mechanismu Media Freedom Rapid Response (mechanismu rychlé reakce na porušování svobody médií) vzhledem k tomu, že jsou schopny účinně identifikovat rizika či hrozby pro novináře a poskytovatele mediálních služeb, které mohou mít dopad i na vnitřní trh mediálních služeb.
- (75) Mělo by se připomenout, že Komise má povinnost monitorovat uplatňování tohoto nařízení v souladu se svou odpovědností podle článku 17 Smlouvy o EU. V této souvislosti Komise ve svém sdělení ze dne 19. ledna 2017 nazvaném „Právo EU: lepší výsledky díky lepšímu uplatňování“ uvedla, že je důležité, aby své úsilí při prosazování práva přednostně zaměřovala na ty nejzávažnější případy porušení práva Unie, které mají nepříznivý dopad na zájmy jejích občanů a podniků.
- (76) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zajistit řádné fungování vnitřního trhu mediálních služeb, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, neboť ty nemohou nebo nemusí být motivovány k dosažení potřebné harmonizace a spolupráce samostatně, ale spíše jej může být z důvodu vzrůstající digitální a přeshraniční produkce, distribuce a spotřeby mediálního obsahu, jakož i jedinečné úlohy mediálních služeb, lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

- (77) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané Listinou, zejména jejími články 7, 8, 11, 16, 47, 50 a 52. Proto je třeba toto nařízení vykládat a uplatňovat s ohledem na tato práva a zásady. Žádné ustanovení tohoto nařízení by zejména nemělo být vykládáno tak, že zasahuje do svobody informací, redakční svobody nebo svobody tisku zakotvených ve vnitrostátních ústavních právech, které jsou v souladu s Listinou, nebo že podněcuje členské státy k zavádění požadavků na redakční obsah tiskových publikací.
- (78) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ⁽²¹⁾ proběhla konzultace s evropským inspektorem ochrany údajů, který vydal stanovisko dne 11. listopadu 2022 ⁽²²⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví společná pravidla pro řádné fungování vnitřního trhu mediálních služeb a zřizuje Evropský sbor pro mediální služby, a zároveň chrání nezávislost a pluralismus mediálních služeb.
2. Tímto nařízením nejsou dotčena pravidla stanovená:
 - a) směrnici 2000/31/ES;
 - b) směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ⁽²³⁾;
 - c) nařízením (EU) 2019/1150;
 - d) nařízením (EU) 2022/2065;
 - e) nařízením (EU) 2022/1925;
 - f) nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/900 ⁽²⁴⁾;
 - g) nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽²⁵⁾.
3. Tímto nařízením není dotčena možnost členských států přijímat podrobnější nebo přísnější pravidla v oblastech, na které se vztahuje kapitola II, kapitola III oddíl 5 a článek 25, pokud taková pravidla zajišťují vyšší úroveň ochrany plurality médií nebo redakční nezávislosti v souladu s tímto nařízením a pokud jsou v souladu s právem Unie.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „mediální službou“ služba vymezená v člancích 56 a 57 Smlouvy o fungování EU, jejímž hlavním účelem nebo hlavním účelem její oddělitelné části je poskytování pořadů nebo tiskových publikací, za které nese redakční odpovědnost poskytovatel mediálních služeb široké veřejnosti jakýmkoli prostředky za účelem informování, zábavy nebo vzdělávání;

⁽²¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽²²⁾ Úř. věst. C 487, 22.12.2022, s. 9.

⁽²³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnice 96/9/ES a 2001/29/ES (Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 92).

⁽²⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/900 ze dne 13. března 2024 o transparentnosti a cílení politické reklamy (L, 2024/900, 20.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/900/oj>).

⁽²⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

- 2) „poskytovatelem mediálních služeb“ fyzická nebo právnická osoba, jejichž profesní činností je poskytování mediálních služeb a které mají redakční odpovědnost za výběr obsahu dané mediální služby a určují způsob její organizace;
- 3) „poskytovatelem veřejnoprávních mediálních služeb“ poskytovatel mediálních služeb, který je podle vnitrostátního práva pověřen plněním veřejné služby a který za tímto účelem čerpá vnitrostátní veřejné finanční prostředky;
- 4) „pořadem“ pohyblivá obrazová nebo zvuková sekvence, které bez ohledu na svou délku představují samostatnou položku v rámci programové skladby nebo katalogu sestavených poskytovatelem mediálních služeb;
- 5) „tiskovou publikací“ tisková publikace vymezená v čl. 2 bodu 4 směrnice (EU) 2019/790;
- 6) „audiovizuální mediální službou“ audiovizuální mediální služba vymezená v čl. 1 bodu 1 písm. a) směrnice 2010/13/EU;
- 7) „redakčním rozhodnutím“ rozhodnutí, které je pravidelně přijímáno za účelem výkonu redakční odpovědnosti a je spojeno s každodenním provozem poskytovatele mediálních služeb;
- 8) „redakční odpovědností“ provádění účinné kontroly výběru pořadů nebo tiskových publikací i jejich uspořádání pro účely poskytování mediální služby, a to bez ohledu na existenci odpovědnosti za poskytovanou službu podle vnitrostátního práva;
- 9) „online platformou“ online platforma vymezená v čl. 3 písm. i) nařízení (EU) 2022/2065;
- 10) „poskytovatelem velmi velké online platformy“ poskytovatel online platformy, která byla označena za velmi velkou online platformu podle čl. 33 odst. 4 nařízení (EU) 2022/2065;
- 11) „službou platformy pro sdílení videonahrávek“ služba platformy pro sdílení videonahrávek vymezená v čl. 1 odst. 1 písm. aa) směrnice 2010/13/EU;
- 12) „poskytovatelem platformy pro sdílení videonahrávek“ poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek vymezený v čl. 1 odst. 1 písm. da) směrnice 2010/13/EU;
- 13) „vnitrostátním regulačním orgánem nebo subjektem“ jakýkoli orgán nebo subjekt určený členským státem podle článku 30 směrnice 2010/13/EU;
- 14) „uživatelským rozhraním“ služba, která kontroluje nebo spravuje přístup k mediálním službám poskytujícím pořady a využívání těchto služeb a která uživatelům umožňuje vybrat si mediální službu nebo obsah;
- 15) „spojením na mediálním trhu“ spojení vymezené v článku 3 nařízení (ES) č. 139/2004, které zahrnuje alespoň jednoho poskytovatele mediálních služeb nebo jednoho poskytovatele online platformy s přístupem k mediálnímu obsahu;
- 16) „měřením sledovanosti“ činnost spočívající ve shromažďování, interpretaci nebo jiném zpracování údajů o počtu a vlastnostech uživatelů mediálních služeb nebo uživatelů obsahu na online platformách pro účely rozhodování o přidělování, stanovování cen, nákupech a prodejkách reklamy nebo pro účely plánování či distribuce obsahu;
- 17) „proprietárním měřením sledovanosti“ měření sledovanosti, které se neřídí odvětvovými normami a osvědčenými postupy, na nichž se dohodly samoregulační mechanismy;
- 18) „orgánem nebo subjektem veřejné správy“ národní vláda nebo orgán na nižší než celostátní úrovni, regulační orgán nebo subjekt nebo subjekt, který je přímo či nepřímo kontrolován národní vládou nebo orgánem na nižší než celostátní úrovni;
- 19) „reklama zadávaná státem“ umístění, podpora, zveřejnění nebo šíření propagačního nebo sebepropagačního sdělení nebo veřejného oznámení či informační kampaně prostřednictvím jakékoli mediální služby či online platformy, obvykle za úplaty nebo jinou protihodnotu, jakýmkoli orgánem nebo subjektem veřejné správy, pro orgán nebo subjekt veřejné správy nebo jeho jménem;
- 20) „intruzivním sledovacím softwarem“ jakýkoli produkt s digitálními prvky účelově navržený tak, aby zneužíval zranitelnosti jiných produktů s digitálními prvky a umožňoval skryté sledování fyzických nebo právnických osob prostřednictvím monitorování, získávání, shromažďování nebo analyzování údajů z těchto produktů nebo údajů o fyzických nebo právnických osobách, které tyto produkty používají, a to i nerozlišujícím způsobem;
- 21) „mediální gramotností“ dovednosti, znalosti a porozumění, které občanům umožňují využívat média účinně a bezpečně a které se neomezují na vědomosti o nástrojích a technologiích, ale mají občany vybavit schopností kritického myšlení, která je nezbytná pro tvorbu úsudku, analýzu složitých skutečností a rozpoznání rozdílů mezi názorem a skutečností.

KAPITOLA II

PRÁVA A POVINNOSTI POSKYTOVATELŮ A PŘÍJEMCŮ MEDIÁLNÍCH SLUŽEB

Článek 3

Práva příjemců mediálních služeb

Členské státy za účelem svobodného a demokratického diskurzu respektují právo příjemců mediálních služeb na přístup k pluralitnímu, redakčně nezávislému mediálnímu obsahu a zajistí, aby byly v souladu s tímto nařízením zavedeny rámcové podmínky pro ochranu tohoto práva.

Článek 4

Práva poskytovatelů mediálních služeb

1. Poskytovatelé mediálních služeb mají právo vykonávat svou hospodářskou činnost na vnitřním trhu bez omezení kromě těch, která jsou povolena podle práva Unie.
2. Členské státy uznávají skutečnou redakční svobodu a nezávislost poskytovatelů mediálních služeb při výkonu jejich profesní činnosti. Členské státy a jejich vnitrostátní regulační orgány a subjekty nezasahují do redakční politiky a redakčních rozhodnutí poskytovatelů mediálních služeb ani se je nesnaží jakýmkoli způsobem ovlivňovat.
3. Členské státy zajišťují účinnou ochranu novinářských zdrojů a důvěrné komunikace. Členské státy nepřijmou žádná z těchto opatření:
 - a) uložení povinnosti poskytovatelům mediálních služeb nebo jejich redakčním pracovníkům zpřístupnit informace týkající se novinářských zdrojů nebo důvěrnou komunikaci nebo informace umožňující identifikaci těchto zdrojů nebo této komunikace; nebo uložení takové povinnosti jakýmkoliv osobám, které mohou mít takové informace z důvodu jejich každodenního nebo profesního vztahu s poskytovatelem redakčního obsahu nebo s jeho redakčními pracovníky;
 - b) zadržení, postihování, omezení osobní svobody nebo kontrolování poskytovatele mediálních služeb nebo jejich redakčních pracovníků a podrobování kohokoli z nich nebo jejich podnikové či soukromé prostory sledování, prohlídkám a zajištění za účelem získání informací týkajících se novinářských zdrojů nebo důvěrné komunikace nebo umožňujících identifikaci těchto zdrojů nebo této komunikace; nebo zadržení, postihování, omezení osobní svobody, odposlouchávání nebo kontrolování jakýchkoliv osob, které z důvodu každodenního nebo profesního vztahu s poskytovatelem mediálních služeb nebo s jeho redakčními pracovníky mohou mít takové informace, nebo podrobování těchto osob nebo jejich podnikových či soukromých prostor sledování, prohlídkám a zabavování za účelem získání takových informací;
 - c) zavádění intruzivního sledovacího software do jakéhokoli materiálu nebo digitálního zařízení, stroje nebo nástroje využívaného poskytovatelem mediálních služeb, jejich redakčními pracovníky nebo jakýmkoli osobami, které z důvodu každodenního nebo profesního vztahu s poskytovatelem mediálních služeb nebo jeho redakčními pracovníky mohou mít informace týkající se novinářských zdrojů nebo důvěrné komunikace nebo informace umožňující identifikaci těchto zdrojů nebo této komunikace.
4. Odchylně od odst. 3 písm. a) a b) tohoto článku mohou členské státy přijmout opatření v něm uvedené za předpokladu, že:
 - a) je stanoveno právem Unie nebo vnitrostátním právem;
 - b) je v souladu s čl. 52 odst. 1 Listiny a dalším právem Unie;
 - c) je v jednotlivých případech odůvodněno převažujícím veřejným zájmem a je přiměřené a
 - d) podléhá předchozímu schválení justičním orgánem nebo nezávislým a nestranným orgánem s rozhodovací pravomocí nebo je v řádně odůvodněných výjimečných a naléhavých případech tímto orgánem následně a bez zbytečného odkladu schváleno.
5. Odchylně od odst. 3 písm. c) mohou členské státy nasadit intruzivní sledovací software za předpokladu, že toto nasazení
 - a) splňuje podmínky uvedené v odstavci 4 a
 - b) je provedeno pro účely vyšetřování jedné z osob uvedených v odst. 3 písm. c) ve vztahu:
 - i) k trestným činům uvedeným v čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV, za něž lze v dotčeném členském státě uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s odnětím osobní svobody s horní hranicí trvání v délce nejméně tří let, nebo

- ii) k jiným závažným trestným činům, za něž lze v dotčeném členském státě uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s odnětím osobní svobody s horní hranicí trvání v délce nejméně pěti let, jak je stanovena v právu dotčeného členského státu.

Pokud by k získání požadovaných informací bylo přiměřené a dostatečné opatření uvedené v odst. 3 písm. a) nebo b) uvedeného odstavce, členské státy opatření podle odst. 3 písm. c) nepřijmou.

6. Členské státy zajistí, aby opatření pro sledování uvedená v odst. 3 písm. b) a nasazení intruzivního sledovacího softwaru podle písmene c) uvedeného odstavce byla pravidelně přezkoumávána justičním orgánem nebo nezávislým a nestranným orgánem s rozhodovací pravomocí s cílem určit, zda jsou nadále plněny podmínky odůvodňující jejich použití.

7. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680⁽²⁶⁾, včetně záruk stanovených uvedenou směrnicí, jako jsou právo subjektu údajů na informace a přístup ke zpracovávaným osobním údajům, se vztahuje na jakékoli zpracování osobních údajů prováděné v souvislosti s nasazením opatření pro sledování uvedených v odst. 3 písm. b) tohoto článku nebo s nasazením intruzivního sledovacího softwaru podle písmene c) uvedeného odstavce.

8. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé mediálních služeb, jejich redakční pracovníci nebo jakékoli osoby, které z důvodu svého každodenního nebo profesního vztahu s poskytovatelem mediálních služeb nebo jeho redakčními pracovníky mohou mít informace týkající se novinářských zdrojů nebo důvěrné komunikace nebo informace umožňující identifikaci těchto zdrojů nebo této komunikace, měli v případech týkajících se porušení odstavců 3 až 7 tohoto článku právo na účinnou soudní ochranu v souladu s článkem 47 Listiny.

Poskytováním pomoci osobám uvedeným v prvním pododstavci při výkonu uvedeného práva pověří členské státy nezávislý orgán nebo subjekt s příslušnými odbornými znalostmi. Pokud takový orgán nebo subjekt neexistuje, mohou dotčené osoby požádat o pomoc samoregulační orgán nebo mechanismus.

9. Povinnosti členských států stanovené v Smlouvě o EU a ve Smlouvě o fungování EU jsou respektovány.

Článek 5

Záruky nezávislého fungování poskytovatelů veřejnoprávních mediálních služeb

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé veřejnoprávních mediálních služeb byli redakčně a funkčně nezávislí a poskytovali svým příjemcům pluralitu informací a názorů nestranným způsobem v souladu s plněním veřejné služby vymezeným na vnitrostátní úrovni v souladu s protokolem č. 29.

2. Členské státy zajistí, aby cílem postupů pro jmenování a odvolání nejvyššího řídicího pracovníka nebo členů nejvyššího řídicího orgánu poskytovatelů veřejnoprávních mediálních služeb bylo zaručit nezávislost poskytovatelů veřejnoprávních mediálních služeb.

Jmenování nejvyššího řídicího pracovníka nebo členů nejvyššího řídicího orgánu poskytovatelů veřejnoprávních mediálních služeb probíhá na základě transparentního, otevřeného, účinného a nediskriminačního postupu a transparentních, objektivních, nediskriminačních a přiměřených kritérií předem stanovených na vnitrostátní úrovni. Délka jejich funkčního období je dostačující k tomu, aby poskytovatelé veřejnoprávních mediálních služeb byli skutečně nezávislí.

Rozhodnutí o odvolání nejvyššího řídicího pracovníka nebo členů nejvyššího řídicího orgánu poskytovatelů veřejnoprávních mediálních služeb před koncem jejich funkčního období musí být řádně odůvodněna, mohou být přijata pouze výjimečně, pokud uvedení pracovníci a členové přestanou podle kritérií předem stanovených na vnitrostátní úrovni splňovat podmínky pro výkon jejich funkce, musí být předem oznámena dotčeným osobám a musí zahrnovat možnost soudního přezkumu.

3. Členské státy zajistí, aby postupy financování poskytovatelů veřejnoprávních mediálních služeb vycházely z předem stanovených transparentních a objektivních kritérií. Tyto postupy financování zaručí, aby poskytovatelé veřejnoprávních mediálních služeb měli k dispozici přiměřené, udržitelné a předvídatelné finanční zdroje odpovídající plnění veřejné služby a možnosti se v rámci jejího plnění rozvíjet. Tyto finanční zdroje musí být takové, aby byla ochráněna redakční nezávislost poskytovatelů veřejnoprávních mediálních služeb.

⁽²⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

4. Členské státy určí jeden nebo více nezávislých orgánů nebo subjektů nebo zavedou mechanismy nezávislé na politickém vlivu vlád, které budou monitorovat uplatňování odstavců 1, 2 a 3. Výsledky tohoto monitorování se zpřístupní veřejnosti.

Článek 6

Povinnosti poskytovatelů mediálních služeb

1. Poskytovatelé mediálních služeb musí příjemcům svých služeb snadno a přímo zpřístupnit tyto aktuální informace:
 - a) oficiální název nebo názvy a kontaktní údaje;
 - b) jméno nebo jména jejich přímého nebo nepřímého vlastníka nebo vlastníků s uvedením podílů, které jim umožňují uplatňovat vliv na provoz a strategické rozhodování, včetně přímého nebo nepřímého vlastnictví státu nebo orgánu nebo subjektu veřejné správy;
 - c) jména nebo jména jejich skutečných majitelů, jak je tento pojem vymezený v čl. 3 bodě 6 směrnice (EU) 2015/849;
 - d) celková částka roční výše veřejných prostředků na reklamu zadanou státem, která jim byla přidělena, a celková roční výše příjmů z reklamy obdrženy od orgánů nebo subjektů veřejné správy ze třetích zemí.
2. Členské státy pověří vnitrostátní regulační orgány či subjekty nebo jiné příslušné orgány či subjekty, aby vytvořily vnitrostátní databáze vlastnictví médií obsahující informace uvedené v odstavci 1.
3. Aniž je dotčeno vnitrostátní ústavní právo, které je v souladu s Listinou, přijmou poskytovatelé mediálních služeb poskytující zpravodajský a publicistický obsah opatření, která považují za vhodná k ochraně nezávislosti redakčních rozhodnutí. Cílem těchto opatření je zejména:
 - a) zaručit, že redakční rozhodnutí mohou být přijímána svobodně v rámci zavedené redakční linie dotčeného poskytovatele mediálních služeb a
 - b) zajistit zpřístupnění jakéhokoli skutečného nebo potenciálního střetu zájmů, který může mít dopad na poskytování zpravodajského a publicistického obsahu.

KAPITOLA III

RÁMEC PRO SPOLUPRÁCI V OBLASTI REGULACE A DOBŘE FUNGUJÍCÍ VNITŘNÍ TRH MEDIÁLNÍCH SLUŽEB

ODDÍL 1

Nezávislé orgány pro média

Článek 7

Vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty

1. Vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty zajistí uplatňování této kapitoly, ve vhodných případech prostřednictvím konzultací nebo koordinace s jinými příslušnými orgány nebo subjekty, nebo v příslušných případech s příslušnými samoregulačními orgány ve svých členských státech.
2. Na vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty se v souvislosti s výkonem úkolů, které jim byly svěřeny tímto nařízením, vztahují požadavky stanovené v článku 30 směrnice 2010/13/EU.
3. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty měly k plnění svých úkolů podle tohoto nařízení odpovídající finanční, lidské a technické zdroje.
4. Je-li to nezbytné pro plnění jejich úkolů podle tohoto nařízení, členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty byly oprávněny žádat o poskytnutí v přiměřené lhůtě informací a údajů, které jsou přiměřené a nezbytné pro plnění úkolů podle uvedené kapitoly, tyto subjekty:
 - a) fyzické nebo právnické osoby, na které se vztahuje kapitola III a
 - b) jakékoli jiné fyzické nebo právnické osoby, které mohou mít za účelem souvisejícím s jejich obchodní činností, podnikáním nebo povoláním takové informace k dispozici.

ODDÍL 2

Evropský sbor pro mediální služby

Článek 8

Evropský sbor pro mediální služby

1. Zřizuje se Evropský sbor pro mediální služby (dále jen „sbor“).
2. Sbor nahrazuje skupinu evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA) zřízenou článkem 30b směrnice 2010/13/EU a stává se jejím nástupcem.

Článek 9

Nezávislost sboru

Sbor jedná při plnění svých úkolů nebo výkonu svých pravomocí zcela nezávisle. Při plnění svých úkolů nebo výkonu svých pravomocí sbor zejména nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od žádné vlády, instituce, osoby nebo orgánu. Tím nejsou dotčeny pravomoci Komise nebo vnitrostátních regulačních orgánů či subjektů v souladu s tímto nařízením.

Článek 10

Struktura sboru

1. Sbor se skládá ze zástupců vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů.
2. Každý člen sboru má jeden hlas.
3. Sbor přijímá rozhodnutí dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem.
4. Pokud má členský stát více než jeden vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt, tyto regulační orgány nebo subjekty svou činnost podle potřeby vzájemně koordinují a jmenují společného zástupce. Společný zástupce vykonává hlasovací právo.
5. Sbor si ze svých členů volí předsedu a místopředsedu. Funkční období předsedy je jeden rok a lze ho jednou prodloužit. Sbor může vytvořit řídicí skupinu. Sbor zastupuje jeho předseda.
6. Komise do sboru jmenuje svého zástupce. Zástupce Komise se účastní jednání sboru, ale nemá hlasovací právo. Předseda sboru informuje Komisi o činnostech sboru.
7. Sbor může přizvat na svá zasedání odborníky a po dohodě s Komisí i stálé pozorovatele.
8. Sbor přijme po konzultaci s Komisí svůj jednací řád. Tento jednací řád obsahuje opatření pro prevenci a řešení střetu zájmů členů sboru.

Článek 11

Sekretariát sboru

1. Sboru je nápomocen sekretariát. Sekretariát zajišťuje Komisi se zohledněním potřeb označených sborem. Sekretariát má k plnění svých úkolů odpovídající zdroje.
2. Hlavním úkolem sekretariátu je přispívat k tomu, aby úkoly sboru stanovené v tomto nařízení a ve směrnici 2010/13/EU byly vykonávány nezávisle. Sekretariát jedná výhradně na základě pokynů sboru, pokud jde o jeho úkoly podle tohoto nařízení.
3. Sekretariát zajišťuje správní a organizační podporu sboru ve vztahu k jeho činnosti. Sekretariát je rovněž nápomocen sboru po věcné stránce při plnění úkolů sboru.

Článek 12

Konzultační mechanismus

1. Pokud sbor projednává záležitosti přesahující rámec audiovizuálního mediálního odvětví, vede konzultace se zástupci příslušných mediálních odvětví působících na unijní nebo vnitrostátní úrovni.

2. Sbor ve svém jednacím řádu stanoví opatření pro vedení konzultací uvedených v odstavci 1. Tato opatření ve vhodných případech zajistí, aby se konzultací mohlo účastnit více zástupců.
3. Je-li to možné, sbor výsledky konzultací podle odstavce 1 zpřístupní veřejnosti.

Článek 13

Úkoly sboru

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci svěřené Komisi Smlouvami, sbor poskytuje Komisi poradenství a podporu, pokud jde o záležitosti týkající se mediálních služeb, které spadají do působnosti sboru, a podporuje jednotné a účinné uplatňování této kapitoly a jednotné a účinné provádění směrnice 2010/13/EU v celé Unii. Sbor proto:
 - a) poskytuje Komisi technické odborné znalosti vztahující se k plnění jejího úkolu zajistit jednotné a účinné uplatňování této kapitoly a provádění směrnice 2010/13/EU ve všech členských státech, aniž jsou dotčeny úkoly vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů;
 - b) podporuje spolupráci a účinnou výměnu informací, zkušeností a osvědčených postupů mezi vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty v oblasti uplatňování unijních a vnitrostátních předpisů vztahujících se k mediálním službám, včetně tohoto nařízení a směrnice 2010/13/EU, zejména s ohledem na články 3, 4 a 7 uvedené směrnice;
 - c) na žádost Komise poskytuje stanoviska k technickým a věcným otázkám, které vyvstanou v souvislosti s čl. 2 odst. 5c, čl. 3 odst. 2 a 3, čl. 4 odst. 4 písm. c) a čl. 28a odst. 7 směrnice 2010/13/EU;
 - d) po konzultaci s Komisí vypracovává stanoviska týkající se:
 - i) žádostí o spolupráci mezi vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty v souladu s čl. 14 odst. 5 tohoto nařízení;
 - ii) žádostí o donucovací opatření v případě neshody mezi žádajícím orgánem nebo subjektem a dožádaným orgánem nebo subjektem, včetně doporučených opatření podle čl. 15 odst. 3 tohoto nařízení;
 - iii) vnitrostátních opatření týkajících se mediálních služeb ze zemí mimo Unii v souladu s čl. 17 odst. 2 tohoto nařízení;
 - e) na žádost poskytovatele mediálních služeb, s nímž se poskytovatel velmi velké online platformy zapojil do dialogu uvedeného v čl. 18 odst. 6 tohoto nařízení, vypracuje stanoviska k výsledku tohoto dialogu;
 - f) z vlastního podnětu, na žádost Komise nebo na základě řádně odůvodněné a podložené žádosti konkrétně a přímo dotčeného poskytovatele mediálních služeb vypracovává stanoviska k regulačním nebo správním opatřením, která by mohla významně ovlivnit působení poskytovatelů mediálních služeb na vnitřním trhu mediálních služeb, v souladu s čl. 21 odst. 4 tohoto nařízení;
 - g) vypracovává stanoviska k návrhům posouzení nebo návrhům stanovisek vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů v souladu s čl. 22 odst. 5 tohoto nařízení;
 - h) z vlastního podnětu nebo na žádost Komise vypracovává stanoviska týkající se spojování na mediálním trhu, která mohou ovlivnit fungování vnitřního trhu mediálních služeb, v souladu s čl. 23 odst. 1 tohoto nařízení;
 - i) pomáhá Komisi při vypracovávání pokynů týkajících se:
 - i) uplatňování tohoto nařízení a provádění směrnice 2010/13/EU v souladu s čl. 16 odst. 2 tohoto nařízení;
 - ii) prvků uvedených v čl. 22 odst. 2 písm. a), b) a c) tohoto nařízení v souladu s odstavcem 3 uvedeného článku;
 - iii) použití čl. 24 odst. 1, 2 a 3 tohoto nařízení podle odstavce 4 uvedeného článku;
 - j) na žádost alespoň jednoho z dotčených vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů působí jako mediátor v případě sporů mezi vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty v souladu s čl. 15 odst. 3 tohoto nařízení;
 - k) podporuje spolupráci na harmonizovaných normách týkajících se konstrukce zařízení nebo uživatelských rozhraní nebo digitálních signálů, které tato zařízení přenášejí, v souladu s čl. 20 odst. 5 tohoto nařízení;

- l) koordinuje příslušná opatření dotčených vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů týkající se šíření obsahu nebo přístupu k obsahu mediálních služeb ze zemí mimo Unii, které jsou zaměřeny na příjemce v Unii nebo je oslovují, pokud tyto mediální služby závažným a hrubým způsobem ohrožují veřejnou bezpečnost nebo pokud představují závažné a značné riziko jejího ohrožení, v souladu s čl. 17 odst. 1 tohoto nařízení, a po konzultaci s Komisí vypracuje soubor kritérií v souladu s odstavcem 4 uvedeného článku;
- m) pořádá strukturovaný dialog mezi poskytovateli velmi velkých online platforem a zástupci poskytovatelů mediálních služeb a občanské společnosti a podává Komisi zprávu o jeho výsledcích v souladu s článkem 19 tohoto nařízení;
- n) podporuje výměnu osvědčených postupů týkajících se zavádění systémů měření sledovanosti v souladu s čl. 24 odst. 5 tohoto nařízení;
- o) uskutečňuje výměnu zkušeností a osvědčených postupů v oblasti mediální gramotnosti, včetně podpory rozvoje a využívání účinných opatření a nástrojů k posílení mediální gramotnosti;
- p) vypracovává podrobnou výroční zprávu o svých činnostech a úkolech.

Sbor výroční zprávu uvedenou v prvním pododstavci písm. p) zpřístupní veřejnosti. Na žádost předseda tuto zprávu předloží Evropskému parlamentu.

2. Jestliže Komise žádá sbor o poradenství nebo stanovisko, může uvést určitou lhůtu, nestanoví-li právo Unie jinak, přičemž zohlední naléhavost dané záležitosti.

3. Sbor předá své výstupy kontaktnímu výboru zřízenému článkem 29 odst. 1 směrnice 2010/13/EU (dále jen „kontaktní výbor“).

ODDÍL 3

Spolupráce v oblasti regulace a sbližování právních předpisů

Článek 14

Strukturovaná spolupráce

1. Vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt (dále jen „žádající orgán“) může kdykoli požádat o spolupráci, včetně výměny informací či vzájemné pomoci, jeden nebo více jiných vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů (dále jen „dožádané orgány“) za účelem jednotného a účinného uplatňování této kapitoly nebo provádění směrnice 2010/13/EU.
2. Žádosti o spolupráci musí obsahovat všechny nezbytné informace týkající se žádosti, včetně účelu a odůvodnění této žádosti.
3. Dožádaný orgán může odmítnout zabývat se žádostí o spolupráci pouze v případě, že:
 - a) není příslušný pro předmět žádosti o spolupráci nebo pro poskytnutí požadovaného druhu spolupráce;
 - b) vyhovění žádosti o spolupráci by bylo v rozporu s tímto nařízením, směrnicí 2010/13/EU nebo jiným právem Unie nebo vnitrostátním právem, které je v souladu s právem Unie a které se na dožádaný orgán vztahuje;
 - c) rozsah nebo předmět žádosti o spolupráci nejsou řádně odůvodněny nebo jsou nepřiměřené.

Dožádaný orgán bez zbytečného odkladu uvede důvody pro případné odmítnutí vyřízení žádosti o spolupráci. Pokud dožádaný orgán odmítne vyhovět žádosti o spolupráci podle prvního pododstavce písm. a), uvede, je-li to možné orgán, který je příslušný.

4. Dožádaný orgán učiní vše pro to, aby žádost o spolupráci vyřídil a odpověděl na ni bez zbytečného odkladu a aby pravidelně informoval o průběhu vyřizování žádosti.

5. Pokud se žádající orgán domnívá, že dožádaný orgán jeho žádost o spolupráci dostatečně nevyřídil nebo na ni dostatečně neodpověděl, informuje o tom bez zbytečného odkladu dožádaný orgán a vysvětlí důvody svého postoje. Pokud se žádající orgán a dožádaný orgán ohledně žádosti o spolupráci nedohodnou, může kterýkoli z těchto orgánů věc postoupit sboru. V souladu se lhůtami, které sbor stanoví ve svém jednacím řádu, vydá sbor po konzultaci s Komisí stanovisko k dané věci, včetně doporučených opatření. Dotčené orgány učiní vše pro to, aby stanovisko sboru zohlednily.

6. Pokud se žádající orgán domnívá, že existuje závažné a značné riziko omezení svobody poskytovat či využívat mediální služby na vnitřním trhu nebo závažné a značné riziko ohrožení veřejné bezpečnosti, může dožádanému orgánu předložit žádost o urychlenou spolupráci, přičemž zajistí dodržování základních práv, zejména svobody projevu, a to i za účelem zajištění účinného uplatňování vnitrostátních opatření podle článku 3 směrnice 2010/13/EU. Dožádaný orgán poskytne na žádost o urychlenou spolupráci odpověď a učiní vše pro to, aby byla vyřízena do 14 kalendářních dnů.

Na žádosti o urychlenou spolupráci se obdobně použijí odstavce 2, 3 a 5 tohoto článku.

7. Další podrobnosti o postupu strukturované spolupráce uvedené v tomto článku si stanoví sbor ve svém jednacím řádu.

Článek 15

Žádosti o vymáhání povinností poskytovatelů platform pro sdílení videonahrávek

1. Aniž je dotčen článek 3 směrnice 2000/31/ES, může žádající orgán předložit řádně odůvodněnou žádost dožádanému orgánu, který je příslušný pro předmět žádosti, aby přijal nezbytná a přiměřená opatření k zajištění účinného vymáhání povinností uložených poskytovatelům platform pro sdílení videonahrávek podle čl. 28b odst. 1, 2 a 3 směrnice 2010/13/EU.

2. Dožádaný orgán bez zbytečného odkladu informuje žádající orgán o opatřeních, která přijal nebo plánuje přijmout, nebo o důvodech, proč opatření nebyla přijata, a to na základě žádosti o vymáhání podle odstavce 1. Sbor stanoví lhůty za tímto účelem ve svém jednacím řádu.

3. V případě neshody mezi žádajícím orgánem a dožádaným orgánem ohledně přijatých či plánovaných opatření nebo ohledně nepřijetí opatření v návaznosti na žádost o vymáhání podle odstavce 1 může kterýkoli z těchto orgánů předložit věc sboru k provedení mediaci za účelem nalezení smírného řešení.

Pokud se po mediaci sborem nepodaří smírné řešení nalézt, může žádající orgán nebo dožádaný orgán požádat sbor o vydání stanoviska k dané záležitosti. Sbor ve svém stanovisku posoudí, zda byla žádost o vymáhání uvedená v odstavci 1 dostatečně vyřešena. Pokud má sbor za to, že dožádaný orgán žádost o vymáhání dostatečně nevyřešil, doporučí opatření, jejichž cílem je žádost vyřešit. Sbor vydá své stanovisko po konzultaci s Komisí bez zbytečného odkladu.

4. Po obdržení stanoviska uvedeného v druhém pododstavci odst. 3 dožádaný orgán bez zbytečného odkladu a ve lhůtách, které sbor stanoví ve svém jednacím řádu, informuje sbor, Komisi a žádající orgán o opatřeních, která přijal nebo má v plánu přijmout v souvislosti se stanoviskem.

Článek 16

Pokyny k otázkám regulace v oblasti médií

1. Sbor podporuje výměnu osvědčených postupů mezi vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty, přičemž v případě potřeby konzultuje se zúčastněnými stranami regulační, technická nebo praktická hlediska související s jednotným a účinným uplatňováním této kapitoly a prováděním směrnice 2010/13/EU.

2. Pokud Komise vydává pokyny týkající se uplatňování tohoto nařízení nebo provádění směrnice 2010/13/EU, poskytuje jí sbor odborné poradenství v otázkách regulačních, technických nebo praktických hledisek, zejména pokud jde o:

- a) náležité zdůraznění audiovizuálních mediálních služeb obecného zájmu podle článku 7a směrnice 2010/13/EU;
- b) zpřístupnění informací o vlastnické struktuře poskytovatelů mediálních služeb podle čl. 5 odst. 2 směrnice 2010/13/EU a čl. 6 odst. 1 tohoto nařízení.

Pokud Komise vydává pokyny týkající se provádění směrnice 2010/13/EU, konzultuje kontaktní výbor.

3. Pokud Komise vydává stanovisko k záležitosti týkající se uplatňování tohoto nařízení nebo provádění směrnice 2010/13/EU, je jí nápomocen sbor.

Článek 17

Koordinace opatření týkajících se mediálních služeb ze zemí mimo Unii

1. Aniž je dotčen článek 3 směrnice 2010/13/EU, sbor na žádost vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů alespoň ze dvou členských států koordinuje příslušná opatření dotčených vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů týkající se šíření nebo přístupu k mediálním službám pocházejícím ze zemí mimo Unii nebo poskytovaným poskytovateli mediálních služeb usazenými mimo Unii, kteří se bez ohledu na prostředky šíření nebo přístupu zaměřují na příjemce v Unii nebo je oslovují, pokud tyto mediální služby, mimo jiné s ohledem na kontrolu, kterou nad nimi mohou vykonávat třetí země, závažným a hrubým způsobem porušují veřejnou bezpečnost, nebo představují závažné a značné riziko jejího ohrožení.
2. Sbor může po konzultaci s Komisí vydávat stanoviska k příslušným opatřením podle odstavce 1. Aniž jsou dotčeny jejich pravomoci podle vnitrostátního práva, dotčené příslušné vnitrostátní orgány, včetně vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů, učiní vše, co je v jejich silách, aby stanoviska sboru zohlednily.
3. Členské státy zajistí, aby dotčeným vnitrostátním regulačním orgánům nebo subjektům nebylo bráněno zohlednit stanovisko vydané sborem podle odstavce 2 při rozhodování o přijetí opatření vůči poskytovateli mediálních služeb uvedená v odstavci 1.
4. Sbor po konzultaci s Komisí vypracuje soubor kritérií, která budou vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty používat při výkonu svých regulačních pravomocí vůči poskytovatelům mediálních služeb uvedeným v odstavci 1. Vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty učiní vše pro to, aby tato kritéria zohlednily.

ODDÍL 4

Poskytování mediálních služeb v digitálním prostředí a přístup k nim

Článek 18

Obsah poskytovatelů mediálních služeb na velmi velkých online platformách

1. Poskytovatelé velmi velkých online platform poskytnou funkci, která umožní příjemcům jejich služeb:
 - a) prohlásit, že jsou poskytovateli mediálních služeb
 - b) prohlásit, že plní povinnosti podle čl. 6 odst. 1;
 - c) prohlásit, že jsou redakčně nezávislí na členských státech, politických stranách, třetích zemích a subjektech ovládaných nebo financovaných třetími zeměmi;
 - d) prohlásit, že podléhají regulačním požadavkům na výkon redakční odpovědnosti v jednom nebo více členských státech a dohledu příslušného vnitrostátního regulačního orgánu nebo subjektu nebo že uplatňují mechanismus společné regulace nebo samoregulační mechanismus, který upravuje redakční normy a který je široce uznáván a přijímán v příslušném mediálním odvětví v jednom nebo více členských státech;
 - e) prohlásit, že neposkytují obsah vytvořený systémy umělé inteligence, aniž by takový obsah podléhal lidskému dohledu či redakční kontrole;
 - f) uvést svůj oficiální název a kontaktní údaje, včetně e-mailové adresy, jejichž prostřednictvím s nimi může poskytovatel velmi velké online platformy rychle a přímo komunikovat, a
 - g) uvést kontaktní údaje příslušných vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů nebo zástupců mechanismů společné regulace nebo samoregulačních mechanismů uvedených v písmenu d).

V případě odůvodněných pochybností ohledně dodržování povinností podle prvního pododstavce písm. d) poskytovatelem mediálních služeb požádá poskytovatel velmi velké online platformy o potvrzení v této věci příslušný vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt nebo příslušný mechanismus společné regulace nebo samoregulační mechanismus.

2. Poskytovatelé velmi velkých online platform zajistí, aby prohlášení podle odstavce 1 prvního pododstavce písm. f), s výjimkou informací uvedených v odst. 1 písm. e), byla zpřístupněna veřejnosti na jejich online rozhraní a byla snadno přístupná.
3. Poskytovatelé velmi velkých online platform potvrdí přijetí prohlášení předložených podle odstavce 1 a uvedou své kontaktní údaje, včetně e-mailové adresy, jejichž prostřednictvím s nimi může poskytovatel mediálních služeb přímo a rychle komunikovat.

Poskytovatelé velmi velkých online platforem bez zbytečného odkladu uvedou, zda prohlášení předložené podle odstavce 1 přijímají či odmítají.

4. Pokud poskytovatel velmi velké online platformy zamýšlí přijmout rozhodnutí, kterým pozastaví poskytování svých online zprostředkovatelských služeb v souvislosti s obsahem poskytovaným poskytovatelem mediálních služeb, který předložil prohlášení podle odstavce 1 tohoto článku, nebo rozhodnutí kterým omezí viditelnost takového obsahu, a to z důvodu, že předmětný obsah není slučitelný s jeho smluvními podmínkami, předtím, než rozhodnutí o pozastavení či rozhodnutí o omezení viditelnosti nabude účinku:

- a) sdělí dotčenému poskytovateli mediálních služeb odůvodnění podle čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) 2019/1150 a článku 17 nařízení (EU) 2022/2065 vztahující se k jím zamýšlenému rozhodnutí pozastavit nebo omezit viditelnost a
- b) umožní poskytovateli mediálních služeb na odůvodnění podle tohoto odstavce prvního pododstavce písm. a) odpovědět do 24 hodin od jeho obdržení nebo v případě krize uvedené v čl. 36 odst. 2 nařízení (EU) 2022/2065 v kratší lhůtě, která poskytovateli mediálních služeb poskytne dostatečný čas smysluplně odpovědět.

Pokud poskytovatel velmi velké online platformy v návaznosti na odpověď uvedenou v prvním pododstavci písm. b) nebo v případě, že taková odpověď nebyla poskytnuta, rozhodne o pozastavení nebo omezení viditelnosti, informuje o tom bez zbytečného odkladu dotčeného poskytovatele mediálních služeb.

Tento odstavec se nepoužije, pokud poskytovatelé velmi velkých online platforem pozastaví poskytování svých služeb v souvislosti s obsahem poskytovatele mediálních služeb nebo omezí viditelnost tohoto obsahu v souladu se svými povinnostmi podle článků 28, 34 a 35 nařízení (EU) 2022/2065 a článku 28b směrnice 2010/13/EU nebo povinnostmi týkajícími se nezákonného obsahu podle práva Unie.

5. Poskytovatelé velmi velkých online platforem přijmou veškerá nezbytná technická a organizační opatření, aby zajistili, že stížnosti podle článku 11 nařízení (EU) 2019/1150 nebo článku 20 nařízení (EU) 2022/2065 podané poskytovateli mediálních služeb budou vyřízeny a rozhodnuty přednostně a bez zbytečného odkladu. Poskytovatele mediálních služeb může v postupu pro vyřizování stížností zastupovat subjekt uvedený v uvedených ustanoveních.

6. Pokud se poskytovatel mediálních služeb, který předložil prohlášení podle odstavce 1, domnívá, že poskytovatel velmi velké online platformy bez dostatečného důvodu opakovaně omezuje nebo pozastavuje poskytování svých služeb v souvislosti s obsahem poskytovaným poskytovatelem mediálních služeb, zahájí poskytovatel předmětné velmi velké online platformy v dobré víře s poskytovatelem mediálních služeb na jeho žádost smysluplný a účinný dialog, jehož cílem je nalézt v přiměřené lhůtě smírné řešení, které zajistí, že nedůvodná omezení nebo pozastavení budou ukončena a do budoucna jim bude předejito. Poskytovatel mediálních služeb může výsledek a podrobnosti tohoto dialogu oznámit sboru a Komisi. Poskytovatel mediálních služeb si může k výsledku dialogu vyžádat stanovisko sboru, v příslušných případech včetně doporučených opatření pro poskytovatele velmi velké online platformy. Sbor o svém stanovisku informuje Komisi.

7. Pokud poskytovatel velmi velké online platformy odmítne nebo zruší platnost prohlášení poskytovatele mediálních služeb předloženého podle odstavce 1 tohoto článku, nebo pokud po dialogu podle odstavce 6 tohoto článku nebylo nalezeno smírné řešení, může dotčený poskytovatel mediálních služeb využít mediace podle článku 12 nařízení (EU) 2019/1150 nebo mimosoudního řešení sporů podle článku 21 nařízení (EU) 2022/2065. Dotčený poskytovatel mediálních služeb může výsledek mediace nebo mimosoudního řešení sporu oznámit sboru.

8. Poskytovatel velmi velkých online platforem každoročně zveřejňuje podrobné informace o:

- a) počtu případů, kdy zavedl jakékoli omezení nebo pozastavení z důvodu, že obsah poskytovaný poskytovatelem mediálních služeb, který předložil prohlášení podle odstavce 1, není slučitelný s jejich smluvními podmínkami;
- b) důvodech pro zavedení těchto omezení nebo pozastavení, včetně konkrétních ustanovení jejich smluvních podmínek, s nimiž nebyl obsah poskytovatele mediálních služeb slučitelný;
- c) počtu dialogů s poskytovateli mediálních služeb podle odstavce 6;
- d) počtu případů, kdy odmítl prohlášení předložená poskytovatelem mediální služby podle odstavce 1, a o důvodech odmítnutí;

- e) počtu případů, kdy zrušil platnost prohlášení předloženého poskytovatelem mediální služby podle odstavce 1, a o důvodech zrušení platnosti.
9. S cílem usnadnit důsledné a účinné provádění tohoto článku vydá Komise pokyny, které usnadní účinné provádění funkce uvedené v odstavci 1.

Článek 19

Strukturovaný dialog

1. Sbor pravidelně pořádá strukturovaný dialog mezi poskytovateli velmi velkých online platform, zástupci poskytovatelů mediálních služeb a zástupci občanské společnosti s cílem:
 - a) vést diskusi o zkušenostech a osvědčených postupech souvisejících s uplatňováním článku 18, a to i pokud jde o fungování velmi velkých online platform a jejich postupů pro moderování obsahu poskytovaného poskytovateli mediálních služeb;
 - b) podporovat přístup k rozmanitým nabídkám nezávislých médií na velmi velkých online platformách;
 - c) monitorovat dodržování samoregulačních iniciativ zaměřených na ochranu uživatelů před škodlivým obsahem, včetně dezinformací a zahraniční manipulace s informacemi a vměšování.
2. Sbor podá Komisi zprávu o výsledcích strukturovaného dialogu podle odstavce 1. Pokud je to možné, sbor výsledky strukturovaného dialogu zpřístupní veřejnosti.

Článek 20

Právo na přizpůsobení nabídky médií

1. Uživatelé mají právo snadno změnit konfiguraci, včetně výchozího nastavení, jakéhokoli zařízení nebo uživatelského rozhraní, které řídí nebo spravuje přístup k mediálním službám poskytujícím pořady a využívání těchto služeb, aby si mohli nabídku médií přizpůsobit podle svých zájmů nebo preferencí v souladu s právem Unie. Tímto odstavcem nejsou dotčena vnitrostátní opatření, kterými se provádí článek 7a nebo 7b směrnice 2010/13/EU.
2. Výrobci, vývojáři a dovozci při uvádění zařízení a uživatelských rozhraní uvedených v odstavci 1 na trh zajistí, aby tato zařízení a uživatelská rozhraní obsahovala funkci, která uživatelům umožní volně, snadno a kdykoli měnit konfiguraci, včetně výchozího nastavení, jež řídí nebo spravuje přístup k nabízeným mediálním službám a jejich využívání.
3. Výrobci, vývojáři a dovozci zařízení a uživatelských rozhraní uvedených v odstavci 1 zajistí, aby vizuální identita poskytovatelů mediálních služeb, k jejichž službám jejich zařízení a uživatelská rozhraní umožňují přístup, byla pro uživatele neustále a jasně viditelná.
4. Členské státy přijmou vhodná opatření s cílem zajistit, aby výrobci, vývojáři a dovozci zařízení a uživatelských rozhraní podle odstavce 1 dodržovali ustanovení odstavců 2 a 3.
5. Sbor podporuje spolupráci mezi poskytovateli mediálních služeb, normalizačními orgány nebo jinými příslušnými zúčastněnými stranami s cílem podpořit vývoj harmonizovaných norem týkajících se řešení zařízení nebo uživatelských rozhraní podle odstavce 1, nebo norem týkajících se digitálních signálů, které tato zařízení přenášejí.

ODDÍL 5

Požadavky na dobře fungující opatření a postupy na mediálním trhu

Článek 21

Vnitrostátní opatření týkající se poskytovatelů mediálních služeb

1. Legislativní, regulační nebo správní opatření přijatá členským státem, která mohou mít vliv na pluralitu médií nebo redakční nezávislost poskytovatelů mediálních služeb působících na vnitřním trhu, musí být řádně podložena a přiměřená. Tato opatření musí být odůvodněná, transparentní, objektivní a nediskriminační.
2. Každý vnitrostátní postup použitý pro účely přijetí některého správního opatření uvedeného v odstavci 1 podléhá předem stanoveným lhůtám. Takový postup musí být veden bez zbytečného odkladu.

3. Každý poskytovatel mediálních služeb, na kterého se vztahuje některé regulační nebo správní opatření uvedené v odstavci 1, které se jej konkrétně a přímo týká, má právo se proti tomuto opatření odvolat k odvolacímu orgánu. Tento orgán, kterým může být soud, musí být nezávislý na zúčastněných stranách a na jakémkoli vnějším zásahu nebo politickém tlaku, které by mohly ohrozit jeho nezávislé posouzení předložených záležitostí. Musí mít odpovídající odborné znalosti, které mu umožňují vykonávat jeho funkce účinně a včas.

4. Pokud je pravděpodobné, že některé regulační nebo správní opatření uvedené v odstavci 1 významně ovlivní působení poskytovatelů mediálních služeb na vnitřním trhu, sbor z vlastního podnětu, na žádost Komise nebo na základě řádně odůvodněné a podložené žádosti poskytovatele mediálních služeb, kterého se toto opatření konkrétně a přímo týká, vypracuje k tomuto opatření stanovisko. Aniž jsou dotčeny její pravomoci podle Smluv, může Komise vydat k této záležitosti vlastní stanovisko. Sbor a Komise svá stanoviska zpřístupní veřejnosti.

5. Pro účely vypracování stanoviska podle odstavce 4 si sbor a v příslušných případech Komise mohou vyžádat relevantní informace od vnitrostátního orgánu nebo subjektu, který přijal regulační nebo správní opatření uvedené v odstavci 1, které se konkrétně a přímo ovlivňuje poskytovatele mediálních služeb. Dotčený vnitrostátní orgán nebo subjekt poskytne tyto informace bez zbytečného odkladu elektronickými prostředky.

Článek 22

Posouzení spojování na mediálním trhu

1. Členské státy stanoví ve svém vnitrostátním právu hmotněprávní a procesní pravidla, která umožní posouzení spojování na mediálním trhu, jež by mohla mít významný dopad na pluralitu a redakční nezávislost médií. Tato pravidla:

- a) jsou transparentní, objektivní, přiměřená a nediskriminační;
- b) požadují, aby strany zapojené do spojení na mediálním trhu toto spojení předem oznámily příslušným vnitrostátním orgánům nebo subjektům, nebo těmto orgánům nebo subjektům poskytují odpovídající pravomoci k získání informací od uvedených stran, které jsou nezbytné k posouzení uvedeného spojení;
- c) určují vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty odpovědné za posouzení nebo zajišťují jejich podstatné zapojení do tohoto posouzení;
- d) předem stanovují objektivní, nediskriminační a přiměřená kritéria pro oznamování takových spojení na mediálním trhu a pro posuzování dopadu na pluralitu a redakční nezávislost médií a
- e) předem stanovují lhůty pro dokončení posouzení.

Posouzení spojení na mediálním trhu uvedené v tomto odstavci je odlišné od posouzení podle unijních a vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži, včetně posouzení podle pravidel pro kontrolu fúzí. Tím není v příslušných případech dotčen čl. 21 odst. 4 nařízení (ES) č. 139/2004.

2. Při posuzování podle odstavce 1 se berou v úvahu tyto prvky:

- a) očekávaný dopad spojení na mediálním trhu na pluralitu médií, včetně jeho účinků na utváření veřejného mínění a na rozmanitost mediálních služeb a nabídky médií na trhu, s přihlédnutím k online prostředí a k zájmům, vazbám nebo činnostem stran v jiných médiích nebo v jiných podnicích mimo odvětví médií;
- b) záruky redakční nezávislosti, včetně opatření přijatých poskytovateli mediálních služeb s cílem zaručit nezávislost jednotlivých redakčních rozhodnutí;
- c) zda by v případě, že by ke spojení na mediálním trhu nedošlo, zůstaly strany zapojené do spojení na mediálním trhu ekonomicky udržitelné a zda existují možné alternativy k zajištění jejich hospodářské udržitelnosti;
- d) v příslušných případech zjištění uvedená ve výroční zprávě Komise o právním státu týkající se plurality a svobody médií a
- e) v příslušných případech závazky, které by mohla kterákoli ze stran zapojených do spojení na mediálním trhu převzít za účelem ochrany plurality a redakční nezávislosti médií.

3. Komise vydá za pomoci sboru pokyny týkající se prvků uvedených v odst. 2 písm. a), b) a c).
4. Pokud je pravděpodobné, že spojení na mediálním trhu ovlivní fungování vnitřního trhu mediálních služeb, vnitrostátní regulační orgán nebo dotčený subjekt předem konzultuje svůj návrh posouzení nebo návrh stanoviska se sborem.
5. Sbor vypracuje ve lhůtách, které stanoví ve svém jednacím řádu, stanovisko k návrhu posouzení nebo k návrhu stanoviska podle odstavce 4, přičemž zohlední prvky uvedené v odstavci 2, a předá toto stanovisko dotčenému vnitrostátnímu regulačnímu orgánu nebo subjektu a Komisi.
6. Vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt uvedený v odstavci 4 stanovisko uvedené v odstavci 5 v nejvyšší míře zohlední. Pokud se tento vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt stanoviskem zcela nebo zčásti neřídí, předloží sboru a Komisi příslušné zdůvodnění svého postoje, a to ve lhůtách, které sbor stanoví ve svém jednacím řádu.

Článek 23

Stanoviska ke spojení na mediálním trhu

1. Pokud není provedeno posouzení nebo konzultace podle článku 22, vypracuje sbor z vlastního podnětu nebo na žádost Komise stanovisko k dopadu spojení na mediálním trhu na pluralitu médií a redakční nezávislost, pokud je pravděpodobné, že tato spojení na mediálním trhu ovlivní fungování vnitřního trhu mediálních služeb. Sbor založí své stanovisko na prvcích uvedených v čl. 22 odst. 2. Sbor může na tato spojení na mediálním trhu upozornit Komisi.
2. Aniž jsou dotčeny její pravomoci podle Smluv, může Komise vydat k této záležitosti vlastní stanovisko.
3. Sbor a Komise svá stanoviska uvedená v tomto článku zveřejní.

ODDÍL 6

Transparentní a spravedlivé přidělování hospodářských zdrojů

Článek 24

Měření sledovanosti

1. Poskytovatelé systémů měření sledovanosti zajistí, aby jejich systémy měření sledovanosti a metodika, kterou jejich systémy měření sledovanosti používají, byly v souladu se zásadami transparentnosti, nestrannosti, inkluзивity, proporcionality, nediskriminace, srovnatelnosti a ověřitelnosti.
2. Aniž je dotčena ochrana obchodního tajemství vymezená v čl. 2 bodě 1 směrnice (EU) 2016/943, poskytnou poskytovatelé systémů proprietárního měření sledovanosti poskytovatelům mediálních služeb, zadavatelům reklamy a třetím stranám, které mají zmocnění poskytovatelů mediálních služeb a zadavatelů reklamy, bez zbytečného odkladu a bezplatně přesné, podrobné, úplné, srozumitelné a aktuální informace o metodice, kterou jejich systémy měření sledovanosti používají.

Poskytovatelé systémů proprietárního měření sledovanosti zajistí, aby metodika používaná jejich systémy měření sledovanosti a způsob jejího uplatňování byly každoročně předmětem nezávislého auditu. Poskytovatelé systémů proprietárního měření sledovanosti poskytnou každému poskytovateli mediálních služeb na jeho žádost informace o výsledcích měření sledovanosti, včetně neagregovaných dat, které se týkají mediálního obsahu a mediálních služeb tohoto poskytovatele mediálních služeb.

Tímto odstavcem nejsou dotčena pravidla Unie pro ochranu údajů a soukromí.

3. Vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty vybízejí poskytovatele systémů měření sledovanosti, aby společně s poskytovateli mediálních služeb, poskytovateli online platforem, organizacemi, které je zastupují, a všemi dalšími zúčastněnými stranami vypracovali kodexy chování, nebo poskytovatele systémů měření sledovanosti vybízejí, aby dodržovali kodexy chování, na nichž se poskytovatelé mediálních služeb, organizace, které je zastupují, a všechny další zúčastněné strany společně dohodli a které obecně přijali.

Kodexy chování uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce mají podporovat pravidelné, nezávislé a transparentní monitorování účinného plnění jejich cílů a dodržování zásad uvedených v odstavci 1, mimo jiné prostřednictvím nezávislých a transparentních auditů.

4. Komise může za pomoci sboru vydat pokyny k praktickému uplatňování odstavců 1, 2 a 3, přičemž v příslušných případech zohlední kodexy chování uvedené v odstavci 3.

5. Sbor podporuje výměnu osvědčených postupů týkajících se zavádění systémů měření sledovanosti prostřednictvím pravidelného dialogu mezi zástupci vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů, zástupci poskytovatelů systému měření sledovanosti, zástupci poskytovatelů mediálních služeb, zástupci poskytovatelů online platform a dalšími zúčastněnými stranami.

Článek 25

Přidělování veřejných prostředků na reklamu zadávanou státem a zakázky na dodávky či služby

1. Veřejné prostředky nebo jakékoli jiné protihodnoty či výhody, které orgány nebo subjekty veřejné správy přímo či nepřímo poskytují poskytovatelům mediálních služeb nebo poskytovatelům online platform za reklamu zadávanou státem a zakázky na dodávky či služby, které s nimi uzavírají, se poskytují podle transparentních, objektivních, přiměřených a nediskriminačních kritérií, která jsou předem zpřístupněna veřejnosti elektronickými a uživatelsky přívětivými prostředky, a prostřednictvím otevřených, přiměřených a nediskriminačních postupů.

Členské státy usilují o to, aby celkové roční veřejné výdaje přidělené na reklamu zadávanou státem byly rozděleny mezi mnoho různých poskytovatelů mediálních služeb zastoupených na trhu, a to s ohledem na vnitrostátní a místní specifika dotčených mediálních trhů.

Tímto článkem není dotčeno zadávání veřejných zakázek a dohod o udělení koncesí podle pravidel Unie pro zadávání veřejných zakázek ani uplatňování pravidel Unie pro státní podporu.

2. Orgány nebo subjekty veřejné správy každoročně zpřístupní veřejnosti elektronickými a uživatelsky přívětivými prostředky informace o svých výdajích na reklamu zadávanou státem, které obsahují alespoň tyto údaje:

- a) oficiální názvy poskytovatelů mediálních služeb nebo poskytovatelů online platform, u kterých byly zakoupeny služby;
- b) v příslušných případech oficiální názvy obchodních skupin, jichž jsou tyto poskytovatelé mediálních služeb nebo poskytovatelé online platform podle písmene a) součástí a
- c) celkové roční výdaje a částky vynaložené na jednotlivé poskytovatele mediálních služeb nebo poskytovatele online platform.

Členské státy mohou od povinností podle prvního pododstavce písm. b) osvobodit orgány územních celků s méně než 100 000 obyvateli na nižší než celostátní úrovni a subjekty, které jsou těmito orgány na nižší než celostátní úrovni přímo či nepřímo kontrolovány.

3. Vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty nebo jiné příslušné nezávislé orgány nebo subjekty v členských státech monitorují rozdělení výdajů na reklamu zadávanou státem mezi poskytovatele mediálních služeb a poskytovatele online platform a každoročně o tom podávají zprávu na základě údajů uvedených v odstavci 2. Výroční zprávy se zpřístupní veřejnosti snadno přístupným způsobem.

Za účelem posouzení úplnosti informací o reklamě zadávané státem zveřejněných podle odstavce 2 si mohou vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty nebo jiné příslušné nezávislé orgány nebo subjekty v členských státech vyžádat od orgánů nebo subjektů veřejné správy podle odstavce 2 další informace, včetně podrobnějších informací o uplatňování kritérií a postupů uvedených v odstavci 1.

V případě, že monitorování, posuzování a podávání zpráv provádějí v členských státech jiné příslušné nezávislé orgány nebo subjekty, řádně v této souvislosti informují vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 26

Monitorování

1. Komise zajistí, aby vnitřní trh mediálních služeb, včetně rizik a pokroku v jeho fungování, byl nezávisle a průběžně monitorován (dále jen „monitorování“). Výsledky monitorování jsou předkládány ke konzultaci sboru a kontaktnímu výboru, s nímž jsou projednávány.

2. Za účelem monitorování komise po konzultaci se sborem stanoví klíčové ukazatele výkonnosti, metodické záruky na ochranu objektivitu a kritéria pro výběr výzkumných pracovníků.
3. Monitorování zahrnuje:
 - a) podrobnou analýzu mediálních trhů všech členských států, včetně míry koncentrace médií a rizik zahraniční manipulace s informacemi a vměšování;
 - b) přehled a výhledové posouzení fungování vnitřního trhu mediálních služeb jako celku, včetně dopadu online platform;
 - c) přehled rizik pro pluralitu médií a redakční nezávislost poskytovatelů mediálních služeb z hlediska jejich možného dopadu na fungování vnitřního trhu;
 - d) přehled opatření přijatých poskytovateli mediálních služeb s cílem zaručit nezávislost redakčních rozhodnutí;
 - e) podrobný přehled rámců a postupů pro přidělování veřejných prostředků na reklamu zadávanou státem.
4. Monitorování se provádí každoročně. Výsledky monitorování, včetně metodiky a použitých údajů, se zpřístupňují veřejnosti a každoročně předkládají Evropskému parlamentu.

Článek 27

Hodnocení a podávání zpráv

1. Do 8. srpna 2028 a poté každé čtyři roky Komise toto nařízení zhodnotí a podá zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.
2. V prvním hodnocení podle odstavce 1 tohoto článku Komise přezkoumá zejména účinnost fungování sekretariátu sboru zřízeného podle článku 11, včetně přiměřenosti zdrojů ve vztahu k plnění jeho úkolů.
3. Pro účely odstavce 1 zašlou členské státy a sbor Komisi na její žádost příslušné informace.
4. Při provádění hodnocení podle odstavce 1 tohoto článku Komise zohlední:
 - a) postoje a zjištění Evropského parlamentu, Rady a dalších příslušných orgánů nebo zdrojů;
 - b) výsledky příslušných diskusí vedených na příslušných fórech;
 - c) příslušné dokumenty vydané sborem;
 - d) výsledky monitorování podle článku 26.
5. Ve vhodných případech se ke zprávě uvedené v odstavci 1 připojí návrh na změnu tohoto nařízení.

Článek 28

Změny směrnice 2010/13/EU

Směrnice 2010/13/EU se mění takto:

- 1) Článek 30b se zrušuje.
- 2) Odkazy na článek 30b směrnice 2010/13/EU se považují za odkazy na čl. 13 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení.

Článek 29

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení se použije od 8. srpna 2025.

- a) Článek 3 se však použije od 8. listopadu 2024;

- b) čl. 4. odst. 1 a 2, čl. 6 odst. 3, články 7 až 13 a článek 28 se použijí od 8. února 2025;
- c) články 14 až 17 se použijí od 8. května 2025;
- d) článek 20 se použije od 8. května 2027.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. dubna 2024.

Za Evropský parlament
předsedkyně
R. METSOLA

Za Radu
předseda
B. DALLE